

۱۵ خرداد، برافتادن مشروطه و برآمدن انقلاب اسلامی

مقدمه‌ای بر یک جنبش بزرگ اجتماعی با اسناد جدیدی از این نهضت

دکتر مظفر نامدار^۱

بارها شنیده‌ایم که پانزده خرداد سال ۱۳۴۲ در تاریخ تحولات سیاسی - اجتماعی ایران نقطه‌ی عطف است. اگر چه عده‌ای تلاش می‌کنند، با عادی‌سازی دگرگونی‌های این مقطع تاریخی، از تبیین نتایج آن پرهیز کرده و نقطه‌ی عطف بودن آن را برنتابند. اما مگر می‌توان اثرات یک جنبش اجتماعی فراگیر، مثل ۱۵ خرداد را از تاریخ ایران حذف کرد؟!

پانزده خرداد در ظاهر یکی از حوادث معمولی در میان دهها حوادثی بود که کشور ما در آن مقاطع بحرانی با آن دست به گریبان بود. هزاران نفر در این دوران دستگیر، زندانی، تبعید و شکنجه و یا کشته شدند که دستگیری امام خمینی و زندانی، تبعید، شکنجه و شهادت یاران او هم یکی از آن هزاران بود. با این توصیف اگر به پانزده خرداد به شکل یک رخداد اجتماعی نگاه کنیم، تفاوت چندانی با رخدادهای دیگر نخواهد داشت. اما چرا پانزده خرداد نقطه‌ی عطف تاریخ تحولات دوران معاصر ایران شد؟!

آنها بی کنند و آن را بررسی از برش های متفاوت تاریخ یک اندیشه یا یک ملت می دانند، نه تنها توجیهی برای نقطه عطف بودن پاره ای از جنبش ها در دست ندارند بلکه مهم ترین و قوی ترین دلیلی که می توانند ارائه دهند، عادی سازی چنین جنبش هایی در فرآیند توسعه ای یک جامعه عقب مانده است.

از دیدگاه چنین تفکری (که یکی از رسمی ترین تفکرها در حوزه ای اندیشه های سیاسی غرب برای تحلیل جنبش های اجتماعی می باشد)، هر رخداد اجتماعی در شرایطی ظهور کرده و با از بین رفتن آن شرایط، تاریخ آن جنبش نیز به پایان خواهد رسید. بنابراین، جنبش های اجتماعی جریانات عادی در حوزه ای دگرگونی های جوامعی است که تمایل دارند از یک جامعه سنتی و عقب مانده به یک جامعه پیشرفت و توسعه یافته (جامعه مدرن) عبور نمایند.

جنبش های اجتماعی عموماً برآمده از مقاومت نیروهای کهنه، تحول ناپذیر و طوفدار وضع موجود در مقابل نیروهای جدید، اصلاح طلب و خواستار دگرگونی وضع موجود است. با این توصیف خاستگاه اصلی و اساسی چنین جنبش هایی در جوامع توسعه نیافته است. این تحلیل که تحلیل جناح لیبرال فلسفه ای سیاسی غرب است، خاستگاه همه ای جنبش های اجتماعی را به نوعی به دگرگونی های اقتصادی و سیاسی و اجتماعی بر می گرداند و در این دگرگونی ها به ندرت جایی برای باورها، اعتقادات، ارزش ها و گرایش های فکری و ایمانی مردم باز می کنند. بخش اعظمی از متونی که جنبش پانزده خرداد ایران را تحلیل کردند، تحت تأثیر چنین تفکراتی قرار داشته و در نتیجه تلاش های آنها معرفت جدیدی به ارمغان نمی آورد. در تحلیل گران چپ و راست این متون با موضوعات مشابهی روبه رو هستیم، مدرنیازیون ایران، مقاومت های فئودالیستی و ارتجاعی، طرح «اتحاد برای پیشرفت» کندی جهت مقابله با نفوذ کمونیسم در خاور میانه، نفوذ امریکا و اسرائیل در ایران، طبقه، سیاست، ایدئولوژی، بازار، توسعه ناهمگون، توسعه نیافتگی سیاسی و غیره.^۱ نیروهای سیاسی این تحلیل رسمی نیز عموماً به دو

۱. متون متفاوتی قبل و بعد از انقلاب اسلامی تحت تأثیر این تحلیل رسمی به چاپ رسیده است که به نمونه هایی از آنها اشاره می شود.

نیروی اجتماعی طبقه‌بندی می‌شوند:

۱. طبقات و نیروهای اجتماعی سنتی شامل اشرافیت زمین‌دار، روحانیت، طبقات بازاری و دهقانان.

۲. طبقات و نیروهای اجتماعی مدرن شامل طبقه‌ی متوسط جدید، طبقه‌ی کارگر و روشنفکران و سازمان‌ها و احزاب وابسته به آنها.^۱

در غلبه‌ی گفتمان این دیدگاه، جنبش پانزده خداداد یک حرکت کور اجتماعی از ناحیه‌ی جریانات مذهبی تلقی می‌شود که در تحلیل‌های مدرن از جنبش‌های اجتماعی، جایی برای این جریان در اندیشه، ساماندهی و رهبری تحولات اجتماعی وجود ندارد.

لطف الله می‌شی در خاطرات خودش به نوعی، نگرش حاکم بر این جریانات را در برخورد با جنبش پانزده خداد نشان می‌دهد و می‌نویسد:

ابتدا، نهضت آزادی در قبال حرکت روحانیت، موضعی غیر فعال گرفت. اعلامیه‌ای داد که معلوم نبود موضوعش چیست. تأیید است یا مخالفت؟ و یا اینکه می‌خواهد برخورد فعال کند. اما انجمن اسلامی دانشجویان، اعلامیه‌ای داد که می‌خواست انگیزه‌ی علماء و

- نیک آر.کدی، ریشه‌های انقلاب ایران، ترجمه عبدالرحیم گواهی، انتشارات حکم، تهران، ۱۳۶۹.

- منصور معدل، طبقه، سیاست و ایدئولوژی در انقلاب، ترجمه‌ی محمد سالار کسرائی، انتشارات مرکز بازشناسی اسلام و ایران، تهران، ۱۳۸۲.

- مسعود کمالی، دو انقلاب ایران، مدرنیته، جامعه مدنی، مبارزه‌ی طبقاتی، نشر دیگر، تهران ۱۳۸۱.

- جان. دی، استمپل، درون انقلاب ایران، ترجمه‌ی منوچهر شجاعی، انتشارات مؤسسه خدمات فرهنگی رسانه، تهران، ۱۳۷۷.

- محسن میلانی، شکل‌گیری انقلاب اسلامی از سلطنت پهلوی تا جمهوری اسلامی، ترجمه‌ی مجتبی عطار زاده، انتشارات گام نو، تهران، ۱۳۸۱.

- هوشنگ امیراحمدی و منوچهر پروین، ایران پس از انقلاب، ترجمه‌ی علی مرشدی‌زاده، انتشارات مرکز بازشناسی اسلام و ایران، تهران، ۱۳۸۱.

- جهانگیر آموزگار، فراز و فرود دودمان پهلوی، ترجمه اردشیر لطفعلیان، مرکز ترجمه و نشر کتاب، ۱۳۷۵ پارهای از محققان مسلمان نیز تحت تأثیر این فراثت رسمی به تحلیل پانزده خداداد پرداخته‌اند که برای آشنایی با اندیشه‌های آنها می‌توان به کتاب: داود مهدوی‌زادگان، عادی سازی جنبش‌های مردمی در ایران معاصر، انتشارات پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، تهران، ۱۳۸۰ مراجعه کرد.

۱. متخصص‌ترین شیوه‌ی این طبقه‌بندی رسمی را می‌توان در آثار دکتر حسین بشیریه علی الخصوص کتاب دیباچه‌ای بر جامعه‌شناسی سیاسی ایران مشاهده کرد. ر.ک. حسین بشیریه، دیباچه‌ای بر جامعه‌شناسی سیاسی ایران، دوره‌ی جمهوری اسلامی، نشر مؤسسه‌ی پژوهشی نگاه معاصر، تهران، ۱۳۸۱.

مراجع را توضیح دهد و روی انگیزه‌های ضد استبداد[۱]، آنها بیشتر تأکید کند. این اعلامیه، تأثیر زیادی در اعضای نهضت آزادی گذاشت. چون اعضای انجمن و نهضت، مشترک بودند و اکثر بچه‌های انجمن، عضو نهضت آزادی هم بودند. این موج به شورای مرکزی هم کشیده شد. تا آنجا که من اطلاع دارم در شورای مرکزی، در واکنش به این اعلامیه، سه جریان به وجود آمد:

... یک جریان که به چبهی ملی بیشتر گرایش داشت، می‌گفت: باید بی‌تفاوت بود. این حرکت‌ها قشری است و با اصلاحات و آزادی زن‌ها مخالف است. سرلوحه‌ی کارهای مصدق، اصلاحات اجتماعی بود. حالا که عملی شده باید از آن استقبال کرد... این جناح نهضت آزادی، حرکت روحانیت را قشری می‌دانست و با آن مخالف بود گرچه جرأت مخالفت علني نداشتند. جناح دیگری می‌گفت باید حرکت علماء را تأیید کنیم... جناحی هم معتقد بودند که باید با روحانیت برخورد تعالی بخش کرد و حرکت آنها را عمق داد.^۱

آنچه نقل شد رسمی‌ترین تحلیل جریانات سیاسی و فکری‌ای است که در تاریخ تحولات دوران معاصر ایران، به طور کلی دگرگونی‌های اجتماعی را خارج از واسطه‌گری و هدایت نیروهای روشنفکری که آبشخور اندیشه‌های سیاسی و اقتصادی آنها دگرگونی‌های غرب است، بر نمی‌تابند و در همان دوران نیز علی‌رغم عظمت جنبش اجتماعی پانزده خرداد، باور نمی‌کردند که مذهب و رهبری مذهبی توانایی پایه‌ریزی و هدایت یک جنبش اجتماعی علیه نظام مشروطه‌ی سلطنتی که یک نظام مدرن اروپایی بود را داشته باشد.

نقطه‌ی عطف بودن پانزده خرداد را دقیقاً باید در تبلور همین باور جستجو کرد. پانزده خرداد مبانی مبارزات ملت ایران، شیوه‌ی مبارزات، رهبری، نیروهای اجتماعی و به طور کلی هدف و آرمان‌های مبارزات را دچار دگرگونی کرد و از این طریق با همه‌ی وجوده تاریخ این سرزمین، باورها، اعتقادات و ارزش‌های ملت ایران پیوند خورد.

دستاورد نهضت ۱۵ خرداد، ۴۲ پیروزی ۲۲ بهمن ۵۷ بود.^۲

پانزده خرداد به تعبیر حضرت امام مبدأ نهضت اسلامی ایران است و از این جهت نقطه‌ی عزیمت و عطف تحولات تاریخ معاصر ایران محسوب می‌شود. زیرا انقلاب اسلامی به تمام معنا یک انقلاب بزرگ اجتماعی و متفاوت از تمامی دگرگونی‌های اجتماعی بود.

۱. از نهضت آزادی تا مجاهدين، خاطرات لطف الله میثمی، جلد اول، نشریه‌ی صمدیه، تهران، بی‌تا، ص. ۱۲۰.

۲. فرازی از پیام امام در تاریخ ۱۳۶۰/۳/۱۵ به ملت ایران صحیفه‌ی امام، مؤسسه‌ی تنظیم و نشر آثار امام خمینی، تهران: ۱۳۷۸، ج ۱۴، ص. ۴۰۳.

انقلاب اسلامی اگر چه از جنبه‌ی پیشینه‌های تاریخی، به نوعی دستاوردهای فکری، سیاسی و اجتماعی جنبش‌های سیاسی قبل از خود را در بردارد، اما به تمام معنا یک انقلاب متفاوت از حرکت‌های پیشین است و این تفاوت را باید در مبدأ انقلاب اسلامی یعنی جنبش پانزده خرداد جستجو کرد.

نهضت ملت بزرگ ایران که در ۱۲ محرم، ۱۵ خرداد به شکوفایی گرایید، پرده‌های تزویر و عوام فریبی شاه را پاره کرد و قتل عام شاهانه و فدایکاری ملت، مبدأ عظیمی در تاریخ ایران گردید و مفتاح نجات اسلام و عدالت به دست آمد و نطفه‌ی مقاومت ملی منعقد و با تربیت و روشنکری روشنکران، رو به رشد و تکامل نهاد.^۱

امام خمینی پایه‌گذار جنبش پانزده خرداد بارها در فرمایشات خود فرمودند که پانزده خرداد از جنبه‌ی مبانی، هدف، پایه‌گذاران جنبش، ادامه دهنگان، نظریه‌پردازان و خلاصه همه‌ی ارکان دگرگونی‌های اجتماعی یک جنبش، متفاوت از جنبش‌های گذشته ایران تلقی می‌شود. جامعه‌شناسی سیاسی امام از جنبش پانزده خرداد، یک جامعه‌شناسی دقیق و راهگشا است. سوال‌های اساسی‌ای را که یک متکر اجتماعی باید در تحلیل جنبش‌های اجتماعی و در رأس آن جنبش پانزده خرداد روشن کند، امام در سخنان ۱۵/۳/۵۸ به دقت ترسیم می‌کند:

پانزده خرداد چرا به وجود آمد و مبدأ وجود آن چه بود؟ در دنباله‌ی آن در ساقچه بود و الان چیست و بعدها چه خواهد بود؟ ۱۵ خرداد را کی به وجود آورد و دنباله‌ی آن را کی تعقیب کرد و الان کی همان دنباله را تعقیب می‌کند و پس از این امید به کیست؟ ۱۵ خرداد برای چه مقصدی بود و تا کنون برای چه مقصدی است و بعدها برای چه مقصدی خواهد بود. ۱۵ خرداد را بشناسید و مقصد ۱۵ خرداد را بشناسید و کسانی که ۱۵ خرداد را به وجود آورده بشناسید و کسانی که ۱۵ خرداد را دنبال می‌کردند بشناسید و کسانی که از این به بعد امید تعقیب آنها هست را بشناسید و مخالفین ۱۵ خرداد و مقصد ۱۵ خرداد را بشناسید... ۱۵ خرداد برای اسلام بود و به رسم اسلام بود و به مبدئیت اسلام و راهنمایی روحانیت و همین جمعیت‌ها بودند که ۱۵ خرداد را به وجود آوردهند و همین صفات جمعیت بودند که کشته شدند. همین طبقه از افراد اسلامی که برای اسلام قیام کردند و هیچ نظری جز اسلام نداشتند، ۱۵ خرداد را به وجود آوردهند.^۲

۱. پیام امام در تاریخ ۶/۱۰/۵۷. صحیفه‌ی امام، ج. ۵، ص. ۲۸۳.

۲. صحیفه‌ی امام، ج. ۸، ص. ۵۳.

بر مبنای روش شناختی پیشنهادی امام خمینی که بی تردید دقیق‌ترین روش شناخت جنبش پانزده خرداد است، به تحلیل وجوه متفاوت و نقاط عطف آن با جنبش‌های دیگر به شکل اجمالی می‌پردازیم و امیدواریم که علاقه‌مندان به تاریخ تحولات این مرز و بوم، فارغ از سیطره‌ی گفتمان‌های رسمی در حوزه‌ی سیاست و تحلیل جنبش‌های اجتماعی، روش مذکور را مورد نقادی علمی قرار دهند.

پانزده خرداد و پایان مرجعیت سیاسی غرب‌گرایان در دگرگونی‌های اجتماعی

پانزده خرداد مرجعیت مبارزات سیاسی قطب‌بندی شده‌ی حزبی و سازمانی را که از بعد مشروطه تبدیل به یک سنت سیاسی گردیده بود و در شعارهای خود این مطلب را القا می‌کرد که ایجاد دگرگونی در ایران، نوسازی و توسعه‌ی سیاسی و هرگونه تحولی جز از طریق این جریانات و روشنفکران وابسته به آنها ممکن نیست، مورد تردید قرار داد و با وارد کردن روحانیت در همه‌ی ارکان سیاست، مرجعیت تفسیر تحولات سیاسی را در باورهای اجتماعی در میان نخبگان سیاسی، دانشگاهیان، طلاب علوم دینی و سایر اقشار اجتماعی متحول کرد و این مرجعیت تفسیر را به نهادهای دینی برگرداند.

پانزده خرداد و آزادی نیروهای اجتماعی از تفسیرهای کلیشه‌ای غرب

آزادی گسترده‌ی نیروهای اجتماعی از تفسیرهای کلیشه‌ای غرب، یکی دیگر از نقاط عطف پانزده خرداد در تاریخ تحولات ایران بود. جنبش‌های سیاسی و فکری گذشته عموماً با پایگاه‌های اجتماعی آن در اقشار خاصی تعریف می‌شد. توان این پایگاه‌ها برای آزادسازی نیروهای اجتماعی و ایجاد یک جنبش فراگیر، ناچیز و محدود بود. نیروهای ملی تحت عنوان جبهه‌ی ملی، نهضت آزادی و سایر سازمان‌های سیاسی و حزبی دیگر را اگر شائی برای آنها در بسیج سیاسی و اجتماعی ایران قائل باشیم، این شأن توانایی پوشش وسیع نیروهای اجتماعی در همه‌ی اقشار جامعه را ندارد. آزادسازی اندیشه‌های اجتماعی این جریانات فقط در گرایش‌های خاصی مؤثر واقع می‌شد. اما جنبش پانزده خرداد و امام خمینی، گسترده‌ی این آزاد سازی را به همه‌ی توده‌های مردمی کشید. امام با آزاد سازی نیروهای مردمی، زمینه را برای یک جنبش اجتماعی عمومی و فراگیر نه محدود به نخبگان سیاسی و اجتماعی، فراهم کرد.

کاری که امام در آن مقطع تاریخی و در انقلاب اسلامی کرد، در توان هیچ حزب و گروه سیاسی در ایران نبود.

یکی از دلایل عمدی وحشت رژیم مشروطه‌ی سلطنتی از جنبش پانزده خرداد و امام خمینی، در همین توافقی نهفته بود. شاه اغلب گروه‌های سیاسی را کم و بیش تحمل می‌کرد، چون یقین داشت در بافت فرهنگی و دینی جامعه‌ی ایران، هیچ کدام از این گروه‌ها و جریانات توافقی آزادسازی نیروهای اجتماعی برای یک جنبش عمومی و فراگیر را ندارند. اما وقتی داستان جنبش پانزده خرداد به وجود آمد و آن بسیج عظیم مردمی توسط امام و روحانیت به راه انداخته شد، رژیم مشروطه‌ی سلطنتی متوجه شد که با گونه‌ی ناشناخته‌ای از جنبش اجتماعی سر و کار پیدا کرده است.

پانزده خرداد و آزادی مذهب از سیطره‌ی تفسیرهای سلطنتی

جنوب پانزده خرداد با تهاجم به ارکان نظام سلطنتی و شاه پرستی، شکاف عمیق رژیم‌های سلطنتی و باورهای مذهبی را آشکار کرد. این دگرگونی در تاریخ تحولات دوران اخیر ایران، سابقه نداشت. رژیم پادشاهی که تا قبل از نهضت مشروطیت ایران هیچ جایگاه قانونی و دینی در ایران نداشت و عمداً هم تلاش می‌کرد، برای بقا و مشروعيت خود به نوعی حوزه‌ی مذهب را نه تنها مورد تهاجم قرار ندهد، بلکه نظرات علمای دینی را نیز جذب نماید با قانونی شدن رژیم سلطنتی در انقلاب مشروطه، نه تنها احساس می‌کرد که دیگر به چنین پشتونهای نیاز ندارد، بلکه با تقلید از نمونه‌های اروپایی خود (یعنی نظام مشروطه سلطنتی انگلیس و بلژیک و غیره) حتی خود را مرجع تفسیرهای دینی قرار داد. رژیم مشروطه سلطنتی که بر دستاوردهای خوبی مبارزات انقلاب عدالتخواهی و قانون طلبی ملت ایران به رهبری نهادهای دینی تکیه زده بود و نظام سیاسی مبتنی بر نهضت مشروطیت را بر اساس الگوی نظام مشروطه سلطنتی انگلیس، به نام یک نظام انقلابی بر مردم ایران تحمیل کرد، نه تنها نهاد سلطنت را در ایران قانونی و دینی کرد، بلکه حتی «سلسله» را نیز قانونی جلوه داد. در حالی که چنین سابقه‌ای در تاریخ ایران وجود نداشت که سلسله‌ها شکلی قانونی و دینی به خود بگیرند. روشنفکران مشروطه‌خواه در تدوین اصل سی و ششم^۱ متم قانون اساسی، سلطنت مشروطه ایران را از طرف ملت به وسیله‌ی مجلس مؤسسان به شخص شاه و اعقاب ذکور او

نسلا بعد نسل تقویض کردند و بدینسان نهاد سلطنت را که در تاریخ ایران یک نهاد قدیمی بود و به ندرت به خاندان خاصی متصل می‌شد به خاندان قاجار و پس از آن به خاندان پهلوی نسل اندر نسل و مادام العمر منتقل کردند و بدینسان نه تنها نهاد سلطنت بلکه سلسله را نیز در ایران قانونی کردند.

این اقدام غیر عقلی و غیر دینی که دقیقاً یک الگوی برداشته شده از نظام خاندان‌های پادشاهی اروپا بود و در ایران به چنین شکلی وجه قانونی نداشت، کشور را در شرایط تغییرات خطرناکی قرار داد که کوچکترین این دگرگونی ریشه‌یابی خاندان سلطنتی در ایران از طبیق ایجاد نظام اشرافی بود. نظام اشرافی که فرآیند تاریخی کشورهای اروپایی و در رأس آن نظام سلطنتی انگلیس بود، هیچ‌گاه در سابقه‌ی تاریخی ایران ریشه نداشت. نظام اشرافی در اروپا وابسته به زمین و املاک بود و این دارائی‌ها نسل اندر نسل در خاندان اشرافی که شاه هم برگزیده‌ی این خاندان‌ها بود منتقل می‌شد. اما چون چنین فرآیندی در ایران وجود نداشت، با قانونی شدن سلسه در دوره‌ی قاجار، علی الخصوص در دوره‌ی پهلوی خاندان سلطنتی تلاش کرد با تسلط بر زمین‌ها، املاک و دارایی‌های خالصه‌جات، موقوفات و املاک متعلق به مردم، ریشه‌ی چنین خاندان‌هایی را در ایران پایه‌ریزی کند و این آغاز مصیبت‌های سیاسی و اقتصادی ایران بود.^۱

پانزده خداد با تمام وجودش، بنیادهای شرعی و قانونی نظام سلطنتی و سلسله‌ی پهلوی را مورد تهاجم قرار داد و بدین طریق دین و نهاد روحانیت را از سیطره‌ی تفسیرهای سلطنتی که عموماً روشنفکران و الیگارشی وابسته به نظام سلطنتی تلاش می‌کردند از آن استفاده کنند، رها کرد. امام نه تنها نظام سلطنتی و سلسله‌ی پهلوی را مورد تهاجم قرار داد، بلکه پشتوانه‌ی قدرت این نظام در تاریخ ایران را که غریبان بودند، نیز مورد تهاجم قرار داد و از این طریق راهی برای تفسیرهای رسمی شبیه روشنفکر غربگرا در ثبت بین دیانت و سلطنت باقی نگذاشت.

پانزده خداد و پایان عصر مشروطه‌خواهی و دگرگونی‌های لیبرالی در ایران

۱. این بحث، فصلی از یک تحقیق گسترده است که امیدواریم محققان تاریخ معاصر ایران از آن غفلت نکنند و اثراتی را که نظام مشروطه سلطنتی در قانونی و شرعی کردن نهاد سلطنت و سلسله در ایران کردند، مورد بررسی قرار دهند.

پانزده خداد با تهاجم به ادبیات مشروطه‌خواهی سلطنت طلب و گرایشات غرب‌گرایانه دگرگونی‌های اجتماعی در حقیقت پایان عصر مشروطه‌خواهی و دگرگونی‌های لیبرالی در ایران را که وابسته به نظام مشروطه‌ی سلطنتی بود، اعلام می‌کند. بعد از پانزده خداد، نه تنها بنیادهای تمایلات سیاسی جریان‌های مذهبی به کلی دگرگون می‌شود، بلکه حتی تمایلات نیروهای سیاسی غیر مذهبی نیز تمایلات جدیدی می‌شود. ظهور جریانات چپ مارکسیستی و مانوئیلیستی به شکل احزاب و گروههای سیاسی چریکی و پیدایش تمایلات کمونیستی و سوسیالیستی در فعالیت‌های فکری و سیاسی، نشان از افول گرایش‌های لیبرالیستی که پشتونهای نظام مشروطه‌ی سلطنتی در ایران بود، می‌باشد.

به تعبیر جدید نه تنها گفتمان جریان‌های مذهبی دیگر گفتمان نظام مشروطه و تمایلات دینی یا غیر دینی آن نیست، بلکه گفتمان نیروهای سیاسی و فکری غیرمذهبی نیز گرایشی به لیبرالیسم و وجود متفاوت نظام‌های سیاسی آن ندارد. امام خمینی با طرح ضد عقلی و ضد دینی بودن نظام مشروطه‌ی سلطنتی گفتمان‌های چپ و راست تحت تأثیر این گرایش را نیز تعطیل می‌کند و بدین طریق سیطره‌ی نیم قرن ادبیات مشروطه‌خواهی در ایران به پایان می‌رسد. هیچ جریانی بعد از پانزده خداد تمایل به دفاع از گفتمان لیبرالی مشروطه را ندارد.

پانزده خداد و ظهور گفتمان دینی در حوزه‌ی دگرگونی‌های اجتماعی

مهترین نقطه‌ی عطف پانزده خداد را باید در ظهور گفتمان دینی در حوزه‌ی دگرگونی‌های اجتماعی جستجو کرد. این حرف به منزله‌ی آن نیست که دین در تحولات اجتماعی قبل از آن حضور نداشته است، بلکه شیوه‌ی حضور دین و نهادهای دینی در پانزده خداد، یک شیوه‌ی دیگر بود.

امام، روحانیت را با همه‌ی ارکانش وارد صحنه‌ی سیاسی کرد. کسانی که تاریخ تحولات دوران معاصر ایران را مطالعه کرده باشند، می‌دانند که قبل از امام نیز روحانیت ایران به طرز متفاوتی در صحنه‌ی تحولات اجتماعی حضور داشته و با قاطعیت نیز می‌توان ادعا کرد که رهبری اغلب جنبش‌های سیاسی ایران نیز تحت تأثیر روحانیت شیعه می‌باشد.

تفاوت عمده‌ی حضور روحانیت در جنبش پانزده خداد با جنبش‌های دیگر در این است که جنبش پانزده خداد با تمام وجودهش یک حرکت اجتماعی دینی است. هیچ جریان سیاسی و فکری خارج از دین در مراتب متفاوت این جنبش نه تنها حضور ندارد، بلکه تفسیرهای متناقض

تلاش می‌کند که جنبش پانزده خرداد را یک جنبش کور، قشری و ضد ترقی‌خواهی و فاقد اهداف و انگیزه‌های مشخص سیاسی - اجتماعی القا کند. اغلب جریان‌های چپ و راستی که درباره‌ی جنبش پانزده خرداد نظر دارند، در اینجا به وحدت می‌رسند. طرفداران جبهه‌ی ملی، جنبش پانزده خرداد را قشری، نهضت آزادی این جنبش را جنبش کور اجتماعی، مارکسیست‌ها جنبش پانزده خرداد را جنبش نیروهای وابسته به خرد بوروژوازی و سلطنت‌طلبان این جنبش را یک جنبش ارتجاعی می‌دانند.

تنها مدافع جنبش پانزده خرداد، نیروهای مذهبی و توده‌های مردمی می‌باشند که در حقیقت پشتونه‌های اصلی و اساسی جنبش نیز هستند. امام خمینی با جنبش پانزده خرداد در حقیقت فصل مجازی دگرگوئی‌های اجتماعی ایران را خارج از همه‌ی نحله‌های غربی و گرایش‌های فکری و سیاسی آن اعلام می‌کند.

جنبش پانزده خرداد با ساماندهی نیروهای مذهبی و مردم و پیوند زدن دگرگوئی‌ها، تقویم مذهبی ایران و در رأس آن تقریب مذهبی نهضت عاشورا، شور و شوقی در جامعه‌ی ایران ایجاد می‌کند که تا آن تاریخ هیچ حزب و گروهی توانایی ایجاد این شور و شوق را نداشتند. پانزده خرداد، دین، نهادهای دینی و روحانیت شیعه را در ایران احیا کرد.

اگر در مبارزات قبلی مردم ایران به دلایل متفاوتی نیروهای مذهبی نتوانستند با تمام توان در داخل مراکز درون دینی حامی بی‌چون و چرا پیدا کنند، اما با امام خمینی و جنبش پانزده خرداد تمام توان روحانیت پشتونه‌ی نهضت و رهبری آن قرار گرفت. بعد از امام خمینی و جنبش پانزده خرداد، سازمان روحانیت و نهادهای دینی و مرجعیت رابطه‌ی خود را با رژیم شاه کاملاً قطع کردند و شاه کمترین پشتونه‌ی دینی خود را نیز از دست داد.

جنبش پانزده خرداد نیروهای بالقوه ولی پراکنده‌ی روحانیت را در سراسر ایران در جهت هدف جنبش ساماندهی کرد و این بزرگترین نقطه‌ی عطف جنبش پانزده خرداد بود.

اهمیت این ساماندهی از آن جهت بود که امام خمینی و نهضت او از این طریق به دورترین نقاط ایران متصل می‌شد. چنین سازمان عظیمی هیچ‌گاه در تاریخ جنبش‌های سیاسی و اجتماعی ایران سابقه نداشت. امام خمینی و آرمان‌های او از طریق این سازماندهی به روستاهای، مساجد، شهرها و قلب اقشار اجتماعی ایران وارد شد و آنچنان تحولی در باورهای سیاسی مذهبی جامعه ایجاد کرد که تا آن تاریخ بی‌نظیر بود.

دوران به خوبی مشاهده کرد.

در پانزده خرداد پس از دستگیری امام خمینی، رژیم مشروطه‌ی سلطنتی برای جلوگیری از گسترش دامنه‌ی مخالفت در کشور، اقدام به دستگیری گسترده‌ی روحانیت در سطح سراسر ایران کرد. بر اساس پاره‌ای از نقل قول‌ها و اسناد ساواک، رژیم شاه از ۱۵ خرداد سال ۴۲، به مدت چند ماه حدود ۳۳۸ نفر از روحانیت را در شهرستان‌ها و تهران دستگیر و به تناب در زندان موقت شهربانی تهران نگه‌داری کرد تا امکان ساماندهی مردم در دفاع از نهضت امام خمینی در شهرستان‌ها از بین برود.

اما عظمت نفوذ امام بر قلب روحانیت شیعه و مردم، به گونه‌ای بود که این دستگیری‌های گسترده نه تنها موجب فروکش کردن نهضت پانزده خرداد نشد، بلکه زندان به مکتب و کلاسی تبدیل شد که در این کلاس آموزه‌هایی از آرمان‌های امام خمینی و تمایلات سیاسی و اجتماعی وی که به دلیل امکانات محدود به روحانیت شهرستان‌ها و مردم منتقل نشده بود، امکان انتقال پیدا کرد. رژیم شاه با این دستگیری‌های گسترده، امکان چنین انتقالی را که هیچ‌گاه در حالت عادی فراهم نمی‌شد، فراهم کرد.

از نوشتۀ‌های به جا مانده از دوران زندان موقت شهربانی به خوبی می‌توان به این حقیقت دست یافت. شاه در یک اشتباه بزرگ تاریخی، سیاسی‌ترین و جنجالی‌ترین بدنی روحانیت را از سراسر ایران در یک جا گرد هم آورد. بدیهی بود که هیچ‌گاه روحانیت بیدار و آگاه در این دوران از چنین فرصت طلایی که جهالت دشمن در اختیار او قرار داده بود، غفلت نمی‌کرد.

تشکیل جلسات سخنرانی صبح و عصر در محل زندان، انتقال آرمان‌ها و نیات امام خمینی به شکل درست و منطقی، جلسه‌ی درس و بحث و فحص، مباحثه و مذاکره کردن بر شیوه‌های مبارزه با رژیم فاسد پهلوی، رد و بدل کردن اطلاعات و امکانات و از همه مهم‌تر شناسایی مهم‌ترین پایگاه‌هایی که از یک طرف پایگاه‌های مخالفت با رژیم شاه در شهرستان‌ها بودند و از طرف دیگر گرایش به مبارزات سیاسی و آرمان‌های امام خمینی داشتند. این فرصت، طلایی‌ترین فرصتی بود که رژیم شاه در اختیار نهضت امام خمینی قرار داد. پیروان مکتب امام خمینی از این فرصت نهایت استفاده را برداشت و به تعبیر خودشان، زندان را تبدیل به مکتب مبارزه کردند.

فصلنامه‌ی پانزده خرداد برای آگاهی خوانندگان محترم از آن شرایط، بخشی از خاطرات، مباحث و نوشتۀ‌های به جا مانده از دستگیری‌های وسیع روحانیت در زندان موقت شهربانی

در بهار و تابستان سال ۱۳۴۲ را برای اولین بار منتشر می‌کند. این اسناد، نوشتۀ‌هایی است که چند تن از روحانیون مبارز آن دوران از جمله آقایان شیخ محمد علی انصاری اراکی از تهران، سید مرتضی مرتضوی از شهر ری و شیخ محمد حسن بکایی از تبریز و سید جواد الیاسی از آبادان و تنی چند از روحانیون در دفاتر یادبودی که در زندان ترتیب داده بودند، ثبت کردند. این نوشتۀ در نوع خود جالب و متنوع و نشان دهندهٔ شرایط، افکار، آرمان‌ها و دیدگاه‌هایی است که در آن دوران جامعه‌ی مذهبی ایران با آن رو به رو بود.

همه‌ی آهایی که بعدها از ارکان رهبری‌های نهضت امام خمینی و انقلاب اسلامی در ایران شدند، به نوعی در زندان موقع شهربانی تهران در سال ۱۳۴۲ در کنار هم قرار گرفتند و بیش از همه به انتقال تجربیات و باورهای خود از نهضت پرداختند. شخصیت‌های گران‌قدّری چون شهید مرتضی مطهری، شهید هاشمی نژاد، شهید غفاری، شهید سعیدی، شیخ حسین لنکرانی، آیت‌الله مکارم شیرازی، حجت‌الاسلام فلسفی، شیخ مهدی کروبی، شیخ عباسعلی اسلامی، سید هادی خسروشاهی، شیخ یوسف ایروانی، شیخ صادق خلخالی و دهها شخصیت مبارز و فقیه دیگر که انقلاب اسلامی به نوعی مرهون فدایکاری‌ها و زحمات آنهاست.

این اسناد که در سال ۱۳۸۳ در دویی از طریق آقای شیخ محمد علی انصاری اراکی در اختیار حجت‌الاسلام والمسلمین آقای دکتر سید حمید روحانی قرار گرفت، بخشی از ضمایم خاطرات ایشان از نهضت امام خمینی می‌باشد.^۱

در پایان این مقدمه، برای آگاهی از فضای عمومی نگارش این نوشتۀ‌ها در نهضت امام خمینی، بخشی از خاطرات آقای شیخ محمد علی انصاری اراکی که مربوط به همین دوران است را با اندکی تصرف به ضمیمه‌ی اسناد مربوطه منتشر می‌کنیم و از خداوند سعادت و سر بلندی ملت ایران، تداوم انقلاب اسلامی و آرمان‌های امام خمینی را مستثُل داریم.

---

۱. بنابر دعوت حجت‌الاسلام والمسلمین حاج سید علی شاهچراغی، نماینده‌ی ولی فقیه در دویی، آقای روحانی برای ایراد سخنرانی در مراسم بزرگداشت ارتحال امام و پانزده خرداد به آن کشور سفر کردند و در ملاقات با حجت‌الاسلام انصاری اراکی خاطرات و اسناد ارزشمندی از دوران زندان در ۱۵ خرداد ۱۳۴۲ به دست آوردند که به پاری خداوند در آیه‌ی نزدیک خاطرات مذبور به صورت مستقل از سوی بنیاد تاریخ پژوهی ایران معاصر چاپ و منشر خواهد شد.

بخشی از خاطرات و استناد شیخ محمد علی انصاری اراکی

درباره‌ی پانزده خرداد سال ۴۲

من محمد علی انصاری اراکی در سال ۱۳۰۷ هجری شمسی در شهرستان اراک به دنیا آمدم. پدرم شیخ جمال الدین انصاری از شاگردان مرحوم آیت الله حاج شیخ عبدالکریم حایری یزدی و همدوره‌ی امام خمینی بود. اجدادم همگی در سلک روحانیت بوده‌اند من نیز در سال ۱۳۲۸ برای تحصیل علوم اسلامی به حوزه‌ی قم رفتم و از محضر بزرگانی چون آیت الله بروجردی و آیت الله کلپاگانی و دیگر بزرگان استفاده کردم. پس از پایان تحصیلات به تهران منتقل شدم و به خدمات اجتماعی و فرهنگی پرداختم. تأسیس چندین مسجد و مدرسه توحید و سازمان آموزش انصاری، از جمله کارهایی است که در تهران به انجام رسانیدم.

در پی نهضت امام در سال ۱۳۴۱ در حد توان خود همراهی کردم. در جریان پانزده خرداد ۴۲ به همراه جمعی از عواظ و علماء بازداشت شدم. پیش از آغاز نهضت امام در پی رحلت آیت الله بروجردی کوشش فراوانی به عمل آوردم که مرجعیت شیعه در قم استوار باشد، چون احساس می‌کردم که بعد از فوت آیت الله بروجردی، سیاست حکومت وقت این بود که مرجعیت به نجف اشرف منتقل شود، چون مرجعیت برای حاکمان زورگو دست و پاگیر است. شاه هم یک تسلیتی به آیت الله حکیم داد و از طرف آیت الله حکیم، سی و چند نفری به تهران آمدند. من جمله یک هیئتی از جمله آقای شیخ نصرالله خلخالی و آقا شیخ حبیب‌الله اراکی و داماد آیت الله حکیم آمدند تهران. نظرشان این بود که بتوانند حمایت بعضی از آقایان و اشراف و مراجع روحانی تهران را هم جلب کنند که با آیت الله بهبهانی و آیت الله چهل‌ستونی رفت و آمد کردند. یک شب هم من دعوتشان کردم به منزل و صحبت کردم و گفتم آقایان ما باید مصالح اسلام را در نظر بگیریم، نه منافع شخصی را. گفتم یک دفعه حکومت تصمیم گرفت رفت و آمد و حضور علماء را محدود کند. حتی یک مرجعی را نخواست. بالاخره دولتها در یک حدی می‌توانند کارهایی بکنند. دولت عراق که در اختیار ما نیست، اگر نظرش برگردد چه خاکی بر سرمان کنیم؟ قم امتحانش را داد. یک حوزه‌ی رو به راهی است. نماینده‌های این حوزه در همه

جا در دسترس مردم هستند. اینجا خانه‌ی کریمه اهل بیت است. ولی نجف چطور؟ مقام حضرت امیر (ع) محفوظ، ولی از نظر موقعیت‌های اداری مملکت، آنجا سوای از شیعه است و همیشه سیاست‌های دنیا سعی می‌کنند که آنجا حکومت‌های غیر موجهی را بگذارند. به علاوه حوزه‌ی نجف ظرف چند سال بازده و خدماتش چه بوده؟ غیر از اینکه چند تا زیارت‌نامه‌خوان تحويل بدنهند؟ این ناجوانمردانه است که حوزه‌ی علمیه قم را به هم زنند. حتی نجف هم باید قم را زنده نگه بدارد و از دست ندهد. در این زمینه مجمع چند تا اعلامیه داده. من بک آماری داشتم از همه‌ی علمای بزرگ شهرستان‌ها جز علمای سمنان از سایر جاه‌آمار داشتم. من با رئیس پست رفته بودم، صحبت کرده بودم. نامه‌های مجمع مبلغین را تبرهای یک شاهی می‌زدم. مثلاً عید نوروز که می‌شد، ۵ هزار کارت تبریک می‌ریختم، همه را هم خودم آماده می‌کردم. به هر حال من یک تن سعی‌ام بر این شد که اینها آمدنیشان بی‌نتیجه بشود. حتی رفتم با آیت‌الله بهبهانی معروف که یکه تاز بودند در صحنه‌ی سیاست، گفت: آقا شما آفتاب لب بام هستید. الان حمایت از قم، حمایت از ولایت است. حمایت از نجف معلوم نیست، چون اختیار نجف دست ما نیست، حتی نظر آیت‌الله بهبهانی را خواستم.

حضرت امام وقتی آمد وسط میدان، دیگر مستقیماً برای ایشان فعالیت می‌کردم. برای اینکه مشی ایشان مشی علمی و اسلامی بود. دو سه فقره هم اعلامیه از طرف مجمع مبلغین صادر کردیم که در ۱۵ خرداد مسئله ساز بود. اصلاً زیربنا بود، عجیب زیربنا بود. خود آقایان مراجع هم آمدند در خط امام. دیگر آقایان مهاجرت به تهران کردند که این مهاجرت خط را معلوم کرد. ما هنوز در زندان بودیم که این آقایان آمده بودند. من از همان جا گفتم به آقایان که خط را روشن کنید که برای ما معلوم شود چه کسی در صف اول قرار دارد و از نظر قانونی مراجع مصونیت داشتند.

علت دستگیری

من در سال ۲ بار منبر می‌رفتم. یک بار در ماه رمضان که آقای شیخ اسدالله کرمانشاهی، پیش‌نماز آنجا بود و مرد خوبی بود. یکی هم دهه‌ی عاشورا، خب آنجا منطقه‌ی بازار بود و شناخته شده بود. خود من هم ایام عاشورا در منزل خیمه می‌زدم و روضه خوانی داشتم و روز ۱۲ محرم که روز ۱۵ خرداد می‌شد، یکی از افراد محلی آنجا به نام آقا شیخ عباس فاضلی بیدگلی کاشانی منبر می‌رفت. ایشان پدرشان فوت کرده بود و اذان صبح فرستاد در منزل و ما

رفتیم آنچا و جمعیت محل را برای تشییع جنازه جمع کردیم.

هنوز ما نمی‌دانستیم منطقه‌ی بازار چه خبر است؟ مراسم تشییع را برگزار کردیم و برگشتم منزل. من صبح‌ها قبل از ایام عاشورا در فرhzاد منبر می‌رفتم. در حسینه‌ای سر ظهر می‌رفتم منبر و بعد از ظهر می‌آمدم. پذیرایی خوب بود. تاکسی سوار شدم که به طرف بازار بیایم و جلوی خوان مسجد شاه منبر بروم. از آنچا سوار می‌شدم، می‌آمدم سر چهار راه انقلاب، اتوبوس‌های فرhzاد را سوار می‌شدم، وقتی به طرف خیابان سیروس و سرچشم و بازار رفتم، دیدم از سرچشم دیگر پایین‌تر، نمی‌شود رفت... راننده تاکسی به من التماس کرد که فلانی بیا پایین. جمعیت الان ماشین مرا خورد می‌کند. من پیاده شدم، یک وانت بار پیدا کردم. گفتم مرا سوار کن از اینجا برو بیرون! ما رسانیدیم خودمان را به فرhzاد، عصر خبرها منتشر شد. خیلی‌ها را همان شب گرفتند. آقای شجونی، پسر اعتمادزاده و آقای سید حسن احمدی، البته روضه خوان‌ها در خطر نبودند، بیشتر وعظ و سخنران‌ها. ما در فرhzاد ماندیم، از آنچا رفتیم امامزاده داود. یک شب ماندیم و پس فردا آمدیم فرhzاد. آمدیم در بازار فرhzاد، مساوی میدان، ۲ - ۳ نفر مأمور در لباس مخفی با من سلام و علیک کردند. ما را سوار کردند و آوردنده به تهران، بعد معلوم شد شب ریخته‌اند به منزل ما و اوراق و کاغذ و... چیزهایی را جمع آوری کردند و بردند و برادر ما را چند ساعت نگه داشتند و آزادش کردند. او گفته بود که انصاری در فرhzاد مجلسی داشته است دیگر ما از او خبری نداریم. از آنچا پیش خود رئیس سازمان امنیت، نزد سرهنگ مولوی و ماهوتیان (افسری بود) و از آنچا پیش خود شهربانی نصیری بردند. او بنا کرد پرخاش کردن و هفتتیرش را به طرف من کشید. من دست‌هایم را جلو گرفتم، خنده کرد و گفت شما به این بزدی، می‌خواهید با دولت بجنگید. بعد به من گفت شما تمام جلساتی که داشتید ما ضبط کردیم و همه‌ی افراد برای شهادت دادن آماده‌اند. گفتم من در منطقه خودم روضه خوان هستم و جز ترویج دین در هیچ خطی نیستم. حالا هر چی شما درباره‌ی من می‌خواهید، بگویید. ما را آوردنده از زیر زمین از همان جاهایی که شکنجه می‌دادند، عبور دادند. بعد از آن قسمت زندان موقعت شهربانی که در آمدیم، یک حیاط کوچکی بود که در اختیار ما بود که دیدیم علاما همه هستند.

علمای زندانی در زندان موقت شهربانی

علمای بازداشت شده دو سری بودند؛ یک سری همان شب اول آزاد شدند، سری دوم مدتی

را در زندان گراندند. من یک دفترچه یادداشت داشتم که اسمی آقایان زندانی را در آن یادداشت کردم و اکنون در اینجا متن آن را ارائه می‌کنم:

بسمه تعالى

صورت اسامی آفیایان علمای اعلام و وعاظ محترم که در زندان موقت شهربانی بازداشت یوئند:

تهران	۱. حضرت آقای حاجی شیخ محمد تقی فلسفی
تهران	۲. حضرت آقای حاج سید علینقی جلالی تهرانی
شهر ری	۳. حضرت آقای حاج شیخ عبدالرحیم کنی
زنجان	۴. حضرت آقای حاج سید عزالدین امام زنجانی
تهران	۵. حضرت آقای حاج شیخ حسین لنکرانی
تهران	۶. حضرت آقای حاج شیخ علی اصغر اعتمادزاده
تهران	۷. حضرت آقای حاج شیخ حسین اشرف
تهران	۸. حضرت آقای حاج شیخ علی محدثزاده قمی
تهران	۹. حضرت آقای حاج شیخ محسن محدثزاده قمی

قم	۱۰. حضرت آقای حاج شیخ ناصر مکارم شیرازی
مشهد	۱۱. حضرت آقای حاج شیخ عبدالکریم هاشمی نژاد
مشهد	۱۲. حضرت آقای حاج شیخ حسین غفاری
مشهد	۱۳. حضرت آقای حاج سید مصطفی طباطبائی قمی
شهر ری	۱۴. حضرت آقای حاج شیخ عبدالنبی کنی
شهر ری	۱۵. حضرت آقای حاج شیخ عبدالعلی کنی
شمیران	۱۶. حضرت آقای حاج سید ابوالحسن طباطبائی
نارمک	۱۷. حضرت آقای حاج سید محمد تقی واحدی
توبیسرکان	۱۸. حضرت آقای حاج شیخ مهدی کروبی
تهران	۱۹. حضرت آقای سید نورالدین علوی طالقانی
شهر ری	۲۰. حضرت آقای سید ناصر صدری
کن	۲۱. حضرت آقای شیخ مهدی باقری
کن	۲۲. حضرت آقای شیخ غلامرضا محمد خانی
شهر ری	۲۳. حضرت آقای سید ابراهیم ابطحی نژاد
شهر ری	۲۴. حضرت آقای سید مرتضی صالحی
شهر ری	۲۵. حضرت آقای شیخ علی اکبر مهدوی
شهر ری	۲۶. حضرت آقای شیخ عباسعلی اسلامی
شهر ری	۲۷. حضرت آقای شیخ محمدعلی انصاری
شهر ری	۲۸. حضرت آقای شیخ مرتضی مطہری
ورامین	۲۹. حضرت آقای شیخ ابوالقاسم محی الدین
ورامین	۳۰. حضرت آقای شیخ فتح الله صانعی
تهران	۳۱. حضرت آقای سید احمد صفایی
تهران	۳۲. حضرت آقای سید مرتضی طاهری
تهران	۳۳. حضرت آقای شیخ باب الله ثقة الاسلامی
شیراز	۳۴. حضرت آقای سید امر الله ملک حسینی
شیراز	۳۵. حضرت آقای شیخ فرج الله واعظی
شهر ری	۳۶. حضرت آقای سید مرتضی مرتضوی

۳۷. حضرت آقای سید محمد موسوی نسب
تهران
۳۸. حضرت آقای شیخ محمد حسین خندق آبادی
تهران
۳۹. حضرت آقای سید آقا احمدی
ورامین
۴۰. حضرت آقای حاجی آقا باقر آیت‌الله‌زاده قمی
تهران
۴۱. حضرت آقای سید صادق شریعتمداری
تهران
۴۲. حضرت آقای شیخ مهدی حائری
تهران
۴۳. حضرت آقای شیخ یوسف ایروانی
تهران
۴۴. حضرت آقای شیخ غلامرضا جعفری
تهران
۴۵. حضرت آقای سید محمد حسین علوی بروجردی
تهران
۴۶. حضرت آقای سید محمد علی سبط
تهران
۴۷. حضرت آقای سید موسی سبط الشیخ
تهران
۴۸. حضرت آقای سید ضیاء الدین استرآبادی
تهران
۴۹. حضرت آقای سید صدرالدین جزایری
تهران
۵۰. حضرت آقای سید مهدی کماری
تهران
۵۱. حضرت آقای سید احمد شهرستانی
تهران
۵۲. حضرت آقای سید محمد حائری
تهران
۵۳. حضرت آقای حاجی آقا مصطفی مسجد جامعی
تهران
۵۴. حضرت آقای سید هادی طباطبائی قمی
تهران
۵۵. حضرت آقای حاجی سید هادی خسروشاهی
تهران
۵۶. حضرت آقای سید حسین اثنی عشری
تهران
۵۷. حضرت آقای سید احمد گوهري
تهران
۵۸. حضرت آقای سید جواد تقی
تهران
۵۹. حضرت آقای شیخ حسن امامی تجریشی
شمیران
۶۰. حضرت آقای شیخ ابوالقاسم ذاکری
شمیران
۶۱. حضرت آقای شیخ باقر نهاوندی
تهران
۶۲. حضرت آقای سید آقا خلخالی
تهران

تهران	۶۴. حضرت آقای آقا ناصر ابطحی
تهران	۶۵. حضرت آقای شیخ علی اصغر وحیدی
تهران	۶۶. حضرت آقای شیخ اسحق مشکینی
ورامین	۶۷. حضرت آقای سید عبدالحسین رضوی
شهر ری	۶۸. حضرت آقای سید مهدی موسوی فضیلت
همدان	۶۹. حضرت آقای سید احمد حسینی
تبریز	۷۰. حضرت آقای شیخ محمد حسین بکایی
تبریز	۷۱. حضرت آقای شیخ محمود وحدت
تهران	۷۲. حضرت آقای شیخ مصطفی رهمنا
تهران	۷۳. حضرت آقای شیخ نصرالدین امیرصادقی
تبریز	۷۴. حضرت آقای شیخ عیسی اهری
ساوه	۷۵. حضرت آقای شیخ علی درمان
قم	۷۶. حضرت آقای شیخ صادق خلخالی
آبادان	۷۷. حضرت آقای سید جواد الیاسی
شاهی	۷۸. حضرت آقای سید ماشاء‌الله شریفی
قم	۷۹. حضرت آقای شیخ علی شرعی
اردکان، فارس، تهران	۸۰. حضرت آقای شیخ عزیزان‌الله حسینی اردکانی
تهران	۸۱. حضرت آقای شیخ ایران رنجبر
تهران	۸۲. حضرت آقای شیخ مجتبی بروجردی

این حضرات عموماً نزد ما در تهران بودند، اما چند نفر از حضرات که نزد ما نبودند عبارت بودند از:

۱. حضرت آیت‌الله العظمی آقای خمینی
۲. حضرت آیت‌الله شیخ بهاء‌الدین محلاتی
۳. حضرت آیت‌الله‌زاده آقا سید حسن قمی
۴. حجت‌الاسلام سید عبدالحسین دستغیب
۵. حجت‌الاسلام مصباحی واعظ

۶. حجت‌الاسلام مجددین محلاتی ۷. حجت‌الاسلام سید محمود طالقانی

شیراز
تهران

خاطرات زندان

زندان ما بر خلاف زندان‌های دیگر بود. یک عده علماء بودند. از وعاظ هر کدامشان پرچمدار یک جمعیتی بودند. ضمناً برنامه‌ای در آنجا تنظیم بود که از نظر وحدت کلمه و آموزش خیلی

تأثیر داشت. تشکیل جلسه‌های سخنرانی صبح و عصر زیر نظر آقای فلسفی و آقای مطهری و آقای ناصر مکارم شیرازی بود که قبلاً داوطلب‌ها را تعیین می‌کردند. خود بنده چند جلسه سخنرانی کردم.

بعد ایرادها را می‌گفتند که خودش از نظر کارشناسی خیلی خوب بود.

برای صنف منبری‌ها بیشتر جنبه‌ی سبک منبر و کارشناسی و کارآموزی داشت، البته بحث‌هایشان خیلی خوب بود و خود این جلسات هم مسئله‌ای بود در زندان که این سخنرانی‌ها

از سوی ماموران زندان به مقامات مافوق گزارش می‌شد.

وقتی ما ابتدای کار دستگیر بودیم، نه تلفن، نه ملاقات، نه قراری از منزل، ولی همین جلسات

بود که برای ما آرامش بخش بود، یک روز هم آیت‌الله خوانساری به ملاقات آقایان آمد.

روزهای جلوترش در محوطه‌ی زندان، همه‌ی آقایان لباس‌هایشان را در آورده بودند، یک لا پیراهن مثل انجمن شاطرهای شهر، شده بودند چون هوا گرم و جا تنگ بود. دیگر هیچ آثاری از عالم بودن نبود، مثل هیئت شاطرهای. یکباره آمدند خبر کردند و گفتند لباس‌هایتان را بپوشید. شد یک حوزه‌ی علمیه. بعد گفتند: بفرمائید سالن نهارخوری افسران، همه صندلی بود همگی نشستند، بعد یکباره دیدیم، آیت‌الله خوانساری با دو نفر با لباس شخصی وارد شدند. آقای فلسفی گفت من از طرف آقایان از شما تشکر می‌کنم، از آمدن به ملاقات ما، شاید دوست دارید بدانید وضع ما چطوریست؟ وضع بسیار بد است. یک عده که خودشان مشعل‌دار آزادی و اخلاق و سعادت مردم هستند، حالا به اتهام بر هم زدن نظم افتداده‌اند زندان، کسانی که طبیب مردم‌مند، حالا به عنوان متهم آمدند به زندان، آن هم در یک شرایطی که فاقد همه‌ی شرایط دنیاست. یک عده مریضند، یک عده باید دارو بین غذای معینی بخورند، خانواده‌هایشان نمی‌دانند اصلاً کجا هستند. مرده‌اند، زنده‌اند، در یک محیطی که جای ۵۰ تا گوسفند نیست، ما را با این تعداد ریخته‌اند با این محوطه‌ی کوچک. و ای کاش اینها فکر می‌کردند که وضع ما اینجا طوری باشد که اگر فردا نوبت خودشان رسید، به خودشان سخت نگذرد. همین که سخن به اینجا را رسید آیت‌الله خوانساری گفت: انشاء‌الله رفع سوء تفاهمات خواهد شد و بلند شدند و نگاشتند آقای فلسفی ادامه دهند و رفتند بعداً یک حواله دارند برای آقایان که کمکی باشد. یک عده مخالف بودند، یک عده موافق.

مثلاً شیخ حسین لنگرانی می‌گفت ایشان خیال کرده‌اند که من یک بچه طلبه هستم. اینجا من پشه را رو هوا نعل می‌زنم، حالا زندانی هستم، ولی من که از اعتبار نیفتاده‌ام. آقای فلسفی گفت هر کسی نمی‌خواهد، نگیرد و ما می‌دهیم به این دربان‌ها و خدمه.

از خاطرات زندان همان تهدیدی که نصیری کرد، یک خاطره‌ی تلخی بود برای من که به مسخره به من نشانه‌گیری کرد و من با دستم می‌خواستم دفاع کنم. یاد مرحوم سید عبدالحسین واحدی افتادم که بختیار هفت تیر کشید و کشت ایشان را. آمدم با دستم دفاع کنم که او مسخره کرد و من خیلی ناراحت شدم. البته ظهور و بروزی در خودم ندادم، ولی خیلی ناراحت شدم که چه کسی مرا مورد تهدید و مورد شکنجه‌ی روحی قرار داد.

یک شیخ اسحق مشکینی بود، شیخی بود از عراق که وقتی اعلامیه از او گرفته بودند، ایشان را بازداشت کرده بودند، بعد خوابانده بودند و شلاق زده بودند تا حرف کشیدند و بعد چند نفر را گرفتند و در درسر دارند و فقط ایشان را شلاق زند و ایشان هم با ما بود، اسمش در دفتر

من هست. در زندان یکی از کارهای خوبی که ایشان انجام داد، چون بعد از آزادی ما در زندان ایشان ماند. ایشان انگلیسی را در زندان شروع کرد و ظرف ۵-۶ ماه یاد گرفت وقتی از زندان آمد بیرون، با دانستن زبان انگلیسی آمد. وی که مورد تحسین من واقع می‌شد در حفظ آیات قرآن و اشعار و انگلیسی، که می‌گفت اگر انسان بخواهد درسی بخواند، در زندان هم می‌تواند درس بخواند. ما یک سازمان آموزشی انصاری داشتیم که این سازمان خیلی خدمات داشت. در مورد حجاب دختران که تلاش می‌کردم که معلمین با حجاب و مدیر با حجاب بگیرند از دولت و این منعکس است در پرونده‌ی ما. دختر بچه‌ها را با حجاب می‌پذیرفتم و بعد اینها را هم درس می‌دادیم و هم کارهای خیاطی و خانه‌داری. بچه را از کلاس اول هم انگلیسی، هم نماز بهشان یاد می‌دادیم و اعتقاد من بر این است: واعدو لهم ماستطعم من قوه، فقط ادوات نظامی نیست. نتیجتاً ما الان خیلی از افسرهای نیروی نظامی و مخصوصاً همافر، اینها از شاگردان مدرسه‌ی ما هستند. در نهادهای مختلف که هم پیشرفت درسی و هم پیشرفت دینی دارند و من با جامع تعلیمات اسلامی حرف شد که شما می‌گویید تلویزیون حق ندارید نگاه کنید، درست نیست. باید دانش آموز هم سینما برود، تلویزیون ببیند، باید بفهمد که در فساد نیفتند. اگر قرار باشد که یک بچه‌ی چشم و گوش بسته‌ای بار بیاوریم، هزار جور کلاه سرش می‌رود. در نزدیکی ما مدرسه‌ی دبیرستان احمدیه بود با مسئولان آنجا من این بحث را داشتم که محدودیت چشم و گوش بسته درست نیست.

در مجموع بیش از سه ماه در زندان بودم. سؤالاتی که در زندان شد بیشتر روی پایه اینکه شما که هستید، کجا بودید، چه کار می‌کنید، الان در این بلوا در کدام قسمت مداخله کردید و امثال اینها بود.

بعد در مورد حضرت امام سؤال شد که ایشان را در چه حدی قبول دارید؟ یا مقامشان پیش شما چقدر است؟ گفتم مرجع تقليید است. رساله‌اش در خانه من است. یکی از مراجع تقليید، ايشان است.

گفتند زندگی‌ات از کجا اداره می‌شود و چه کمک‌هایی به شما می‌شود؟ گفتم مسجد و مدرسه و سازمان آموزشی دارم. اهل علم معمولاً زندگی‌شان الله و کیلی اداره می‌شود. همه فی سبیل الله اداره می‌شود.

تعهد اینکه از حوزه‌ی قضایی نباید خارج شوید باید اجازه بگیرید. آقای فلسفی را هم روزهای اول همان طور به بازجویی برداشتند.

یادداشت‌هایی در زندان

من همیشه دوست داشتم یک چیزهایی را بنویسم و تدوین کنم. حتی در دوران کودکی نوشته‌جاتی که در کلاس دوم می‌رفتم مکتب، دارم. در زندان هم که بودم، سعی می‌کردم یک چیزهایی را یادداشت کنم، گاهی صورت جلسات را، گاهی شعر می‌نوشتم.

در زندان شعرهای زیادی سرودهام که بعضی از آن را هنوز به یاد دارم. از جمله شعر طنزآمیزی داشتم که بخشی از آن از این قرار است:

دایلکت سر دل از راهی
از رسنے گل ریسا زلیل رسن
بلولر نه کا چه رمه فیض ایم رسن
رسن دا پرورش هست رسن هر
لیسر سر سنه عسل رسن رسن
لندکا رکر دل اس خدرا رسن
دشرا لرا از اینه فیض رسن
صر که از گرمه راستقیت علی رسن
گرمه که از گرمه راستقیت علی رسن
مکفرست سکلدار رکوب رسن رسن
چکریمکدر راهی سرمه رسن رسن
خانه در درمک، چونه ایل رسن
لیچه اس سند از تکه که راهی
مکر رکر علی رسن رسن رسن رسن
لیل خانه کار بر کسر علی رسن رسن

از سیاست سخن و رفتن زندان به تو چه انتقاد از روش دسته‌ی دزدان به تو چه مملکت گر که فتد دست یهودان به تو چه کاخ سیلن به فلک بر شد ایوان به تو چه در این زمینه شعر مفصل و عجیبی است که خدا رحمت کند آقا فلسفی را که اول برای ایشان خواندم، گفت نخوان برای آقایان، این سرورده سر تو را به باد می‌دهد.

یک شعر فکاهی نشریه توفیق داشت که به این مضامون بود

گفتی که نان ارزان شود کو نان ارزانت، عمدهات به قربانت

من این را طولانی اش کردم و ترجمه به ترکی و عربی کردم. آقایان در زندان سینه می‌زندند، می‌خندیدند. آقای فلسفی می‌گفت از ته دل بخندید که این زندان با این تبسیم و خنده، باید سمش و فشارش از بین برود.

شعر دیگری هم گفته‌ام که بیش از ۷۰۰ بیت است و در آن اسامی همه‌ی زندانیان را به نسبت شائنران آورده‌ام که بعضی از آن ابیات را اکنون به یاد ندارم و برخی از آن که به یاد مانده،

چنین است:

کی فراموش شود از من و تو
طوطی نطق مرا ذوق آمد
از گروههای رجل آزاده
جایگاه آن عزیزان، زندان
همه را بود به زندان مأوا
زین سبب محبسشان جا دادند
فلسفی واعظ مشهور جهان
که بدی شمع شبستان مارا
وحی منزل همه گفتارش
بر سر دشمن دین تیغ بود
آنکه باشد به جهان دردانه
برتر از همه روحانیت
لیک توقيف خلاف قانون
عار بود رهشان رنج و تعجب
حالیا کنج قفس افتاده

ماه خرداد به سال چهل و دو
مرغ طبعم به سر شوق آمد
داستانی بسرایم ساده
چون شد از حکم قضای عدوان
عدهای از علماء و خطبا
همه مردان فضیلت بودند
اولین فرد مبارز ز میان
آن سخن پرور مجلس آرا
مظهر لطف و وفا رفتارش
مجتهد در فن تبلیغ بود
فلسفی آن رجل فرزانه
قدره او از نظر ماهیت
بود استاد به هر علم و فنون
بهر مردان خدا نیست عجب
گرچه چون شیر بود آزاده

که بود صاحب تدبیر و مقام
اهل فضل و قلم و اندیشه
مرتضی نام و مطهر لقب است
چون گلی از همه گل‌ها برتر
شد معلم به علوم و به فنون
مخزن علم و فقاهت باشد
بر سرش هست نشان از عظمت
که کمالش بود اذعان همه
بهترین رتبه‌ی علمی نائل
بکن آزاد ز دست عسیش
که در این کنج قفس افتاده
آنکه باشد ز رجال نامی
نک به زندان شده از ظلم و جفا
فاضل و صاحب تأییفات است
محترم خائن و خادم محبوس
ناصرش نام، مکارم لقب است
همچو بدربی است میان انجم
شده فیضیه ز سعی اش آباد
مرد علم و قلم و اندیشه
قلمش در خور تقدیر بود
که بود جزو رجال فردا
پس از این جزء اعظم باشد
سال‌ها شهرهی خاص و عام است
عالی و اهل کیاست باشد
اعتماد است علی اصغر نام
هم مجاهد بود و مرد دلیر
همه جا، بر همه کس رهزن عشق
اعتماد آمده از روز نخست

دیگر از جمله آیات عظام
بوعلی فکرت و لقمان پیشه
آنکه استاد به علم و ادب است
هم خطیب است و زعیم منبر
چون بود مطلع از شرح و فنون
صاحب نطق و فصاحت باشد
مقدمش بر همه باشد برکت
متقی، محور اذهان همه
همه افراد به فضلش قائل
بار الاما برهان از قفسش
حیف و صد حیف چنین آزاده
شیخ عباس علی اسلامی
پهلوانیست به میدان رثا
واعظ و بانی تعلیمات است
از مدار فلکی صد افسوس
دیگر آن کس که زعیم ادب است
اهل شیراز و مقیم است به قم
هست مصدق بسی استعداد
نوجوانی است فضیلت پیشه
صاحب شیوه و تقریر بود
همت از ناصیه‌ی او پیبدا
اینکه اکنون ز مکارم باشد
لکرانی که حسینش نام است
پیشتازی به سیاست باشد
دیگر از عده‌ی آیات عظام
واعظ و فاضل و اهل تدبیر
قامتش سرو، دلش مخزن عشق
بس که این مرد امین است و درست

بندهی پاک خدا حاج کنی
قدرتش کاملا از چهره عیان
مفسر لطف و صفا و احسان
بوعلی سیرت و لقمان حکمت
فخر اسلام، وقار دین است
مقتدای بشر و فخر انام
هم شجاع است و مقامش عالی
در بر خصم چو شمشیر بود
بهترین رتبه‌ی علمی نائل
لقبیش هاشمی فرخنده زعیم
مورد مهر جوانان باشد
سخنش هست چو باران طیف
عقبت فاتح و منصور بود
زده حق تاج تبارک به سرش

پیر مردی است ز اوصاف غنی
پیر باشد ولی از بنیه جوان
بود مردی ز رجال زنجان
مظہر علم و کمال و رفعت
نام شایسته‌اش عزالدین است
آنکه در فضل بود بدر تمام
شیخ صادق که بود خلخالی
پر دل و جرأت، چون شیر بود
همه طلاب به قدرش قائل
سید محترم و عبد کریم
یکه وعااظ خراسان باشد
کوچک اندام و ظریف است و نحیف
چهره‌اش باز و پراز نور بود
با اثر منطق و عالی نظرش

وارث لطف و صفا و خوبی
حالیا یوسف این زندان است
بهر دین جاهد و پر کوش بود
بکن آزاد ز دست عسیش
که بود رهبر خرم آباد
قهرمان سخن و فراسی
دل ز دنیای دنی بگسته
کرده زندان ز فصاحت آباد
ز الجزایر، عربستان، ایران
بانی مدرسه در آن شهر است
که شد از مقدم وی آبادان
مسلکش علم و عمل آین است
که نگوید به وی استاد بیان
حالیا واعظ تهران باشد
که مریدش ز صغیر و ز کبیر
مصطفی نام و سیاست پیشه
برباریش چو فرهاد بود
زین جهت طعمه‌ی این دام آمد
بهر این ایده بسی خورده کتک
به فلسطین و به لبنان یاور
بارها گشته دچار زندان
دو جوانمرد شریفند در آن
شأنشان بر همه باشد مذعن
شهرت آمد به محمدزاده
در بر اهل خرد معتبر است
کرده احیا قلمش شرع مبین
صاحب کشف و کرم هم برکات
دومانش به جهان پاینده

شیخ مهدی که بود کروی
مسقط الرأس او تویسرکان است
خاصع و فاضل و باهوش بود
بار الاهابرهان از قفسش
سیدی هست مسمی به جود
شهرتش در همه جا الیاسی
هم چو الیاس نی وارسته
سیدی هست بلند استعداد
خادمی هست به اینای زمان
واعظ نامی خمشهر است
مسجدی هست ورا آبادان
حاج اشرف که زعیم دین است
هست کمتر کسی اندرون تهران
گر چه او بچه‌ی کاشان باشد
واعظی بت شکن و خیرگیر
هنما شیخ مآل اندیشه
بانی مسلم آزاد بود
حامی ملت اسلام آمد
مسلمین را همه حامی و کمک
الجزایر بودش مدنظر
به ر اسلام و برای قرآن
دیگر از جمعیت این مردان
نامشان شیخ علی و محسن
چون که هستند دو آقازاده
بابشان باب حدیث و خبر است
شیخ عباس قمی خادم دین
باشدش در همه جا تأیفات
هست ز آثار همیشه زنده

بفرستند به روحش صلوت
 شیخ حسین است و لقب غفاری
 در فقاهت بود اهل سنجش
 در میان همه از پیر و جوان
 نبوی فطرت و سیرت علوی
 خادم دین و جوانمرد و عفیف
 شهر ری دارد منزل و مأوا
 مجلس از مقدم او آباد است
 ز ارادت بسروود اشعاری

چون بدی عالم عالی درجات
 آنکه همسایه^۱ است با انصاری
 مرد فضل و عمل و زحمتکش
 یک نفر از رفقای زندان
مرتضی سیدک مرتضوی
 هست از زمره‌ی سادات شریف
 متبحر بود و با تقدیم
 در عمل مظہر استعداد است
 مخلص مفلس او انصاری

در باره‌ی دیگر آقایان زندانی نیز اشعاری گفته‌ام که اکنون یاد نیست. اشعاری فکاهی نیز در زندان سروید که برخی از ایيات آن را به یاد دارم:

روی هم ریخته بود شصت و دو متر	محبس که شدی مخزن مهر
گاه مأمور تفنن آید	گاه گه بموی تعفن آید
قسمت ما پلو هر شب باشد	روزهایش مرتب باشد
توی آشش قطعات زیلو	نان ما بود ز آرد سیلو
ریگهایش همه قربیل شده	آلوبیش چو گه تحلیل شده

یادداشت‌هایی از علمای زندانی

دوران زندان، دوران پر خاطره‌ای بود. باید اذعان کنم که زندان ۱۵ خداداد زندان سازنده‌ای بود. زندانی بود که در آن خلوت الهی بود. یکی از کرامات آن بازداشت خلوت با خدا بود. از این زندان هرچه گذشت قابلیت‌ها بیشتر آشکار شد و زنده‌تر به نمایش درآمد. اگر این‌گونه زندان‌های دسته جمعی روی نمی‌داد چه بسا زمینه برای امام فراهم نمی‌شد که با قطعیت به میدان بیایند و انقلاب بیافرینند.

خلاصه زندان ۱۵ خداداد خیلی جالب و آموزنده بود. از جمله استفاده‌های ارزشمندی که از آن زندان کردم یادداشت‌هایی بود که علمای زندانی در دفترچه‌ی خاطرات من در زندان به یادگار گذاشتند. از جمله آقایان فلسفی، مطهری، ناصر مکارم شیرازی، هاشمی‌نژاد،

---

۱. شهید غفاری در کنار منزل آقای انصاری منزل داشت.

محمدث زاده، جلالی تهرانی، شیخ مصطفی رهمنا، آقای زنجانی و برخی از آقایان دیگر مطالبی در آن دفتر نوشته‌اند و من در اینجا برخی از آن نوشته‌ها را می‌خوانم.
استاد مطهری چنین مرقوم داشته‌اند:

بسمه تعالی شانه

و اذ قال عيسى للحواريين من انصارى الى الله قال الحواريون نحن انصار الله
(قرآن کریم)

ذره ذره همچو دین با کافری	این جهان جنگ است چون کل بنگری
در میان جزء‌ها حربی است هول	جنگ طبعی جنگ فعلی جنگ قول
در عناصر در نگر تا حل شود	این جهان زین جنگ قائم می‌بود
چون که ترکیب وی از اضداد نیست	آن جهان جز باقی و آباد نیست

دانشمندان اصل تنازع را یکی از اصول زندگانی بشر دانسته‌اند. فلاسفه که بیشتر دقت کرده‌اند اصل تضاد و تزاحم و تنازع و اصطکاک را از اصول اولیه سازمان جهان طبیعت دانسته‌اند و گفته‌اند همین تضاد و تزاحم است که باب فیض و رحمت را باز می‌کند. لولا التضاد ماصح دوام الجود عن المبدأ الجود. مطابق آنچه انبیاء عظام تعليم داده‌اند از اول خلقت دو علم افراد شده است: حق و باطل، مولوی می‌گوید:

آن یکی آدم دگر ابلیس راه	دو علم افراخت اسپید و سیاه
چالش و پیکار آنچه رفت رفت	در میان آن دو لشگرگاه رفت

بديهی است که حق و باطل، سپيد و سياه، نور و ظلمت هر چند مقابله يکدیگرند، اما از نظر دیگر يکی اصل است و دیگری فرع، آن يکی نور است و دیگری سایه، آن يکی شیء است و دیگری ضیء، اگر نور نباشد سایه نیست، اگر علم نباشد جهل نیست، اگر راستی نباشد دروغ نیست.

به هر حال این جهان این چنین ساخته شده که همواره معركه حق و باطل، درستی و نادرستی است، صحنه‌ی مبارزه است، احياناً حق و باطل صفواف متمایزی را تشکیل می‌دهند. اصل تنازع از یک طرف و اصل تعاون از طرف دیگر قوای محركه چرخ زندگانی به شمار می‌روند. چیزی که دید یک مرد الهی و موحد را از دید یک مرد ماتریالیست نسبت به این صحنه متمایز می‌کند، این است که از نظر مرد الهی حق، اصل است و باقی و حاکم و اما باطل فرع است و زایل و محکوم.

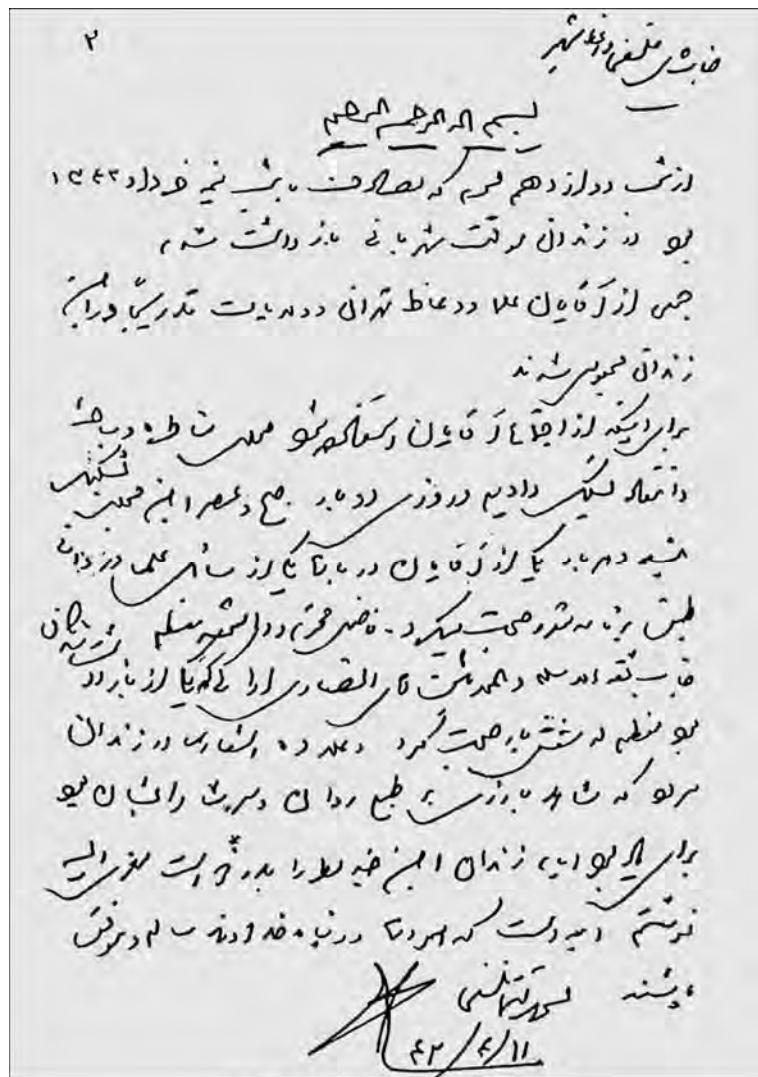
اما الزید فيذهب جفاء و اما ما ينفع الناس فيمكث في الأرض.... بل نقذف بالحق على الباطل فيدمغه فإذا هو زاهق. از نظر یک فرد مادی و ماتریالیست حق و باطل دو نیروی اصیل متساوی را تشکیل می‌دهند و انسان از لحاظ وضع خودش نمی‌تواند ایمان داشته باشد به اینکه به صفت حق و عدالت و درستی و راستی ملحق گردد، اما مرد الهی می‌داند که حق آب است و باطل کف، اساس عالم به حق و عدالت بر پاست و همواره یک نیروی مرموز است که حق و اهل حق را تأیید می‌کند. ان تتصروا الله ينصركم و يثبت اقدامكم. مرد موحد و الهی با اطمینان و اتکا به نیروی لا یزالی همواره وارد صحنه مبارزه می‌شود و از حقیقت دفاع می‌کند و این خود بزرگترین مایه امتیاز و وجه تمایز و وسیله افتخار اهل ایمان است.

این چند جمله بر حسب امر حضرت مستطاب ثقة الاسلام آقای آقا شیخ محمد علی انصاری به عنوان یادگار در دفترشان قلمی گردید و هنگامی که قلم به دست گرفته می‌اندیشیدم چه بنویسم، اسم با مسمای ایشان الهامبخش من واقع شد و این چند سطر قلمی گردید و آشنایی من با معظم له در زندان وقت شهربانی تهران آغاز شد که هر دونفر به اتفاق عده‌ای در حدود پنجاه نفر از علماء و خطباء و طلاب به مناسبت نهضت اسلامی اخیر ایران زندان شده‌ایم. چیزی که مورد اعجاب همه واقع شد طبع روان و بديهیه گوی معظم له بود در گفتن شعر. خداوند ایشان را بیش از پیش موفق بدارد.

مرتضی مطهری

۴۲/۴/۱۸ صفر/۸۳ مطابق

آقای فلسفی نیز به عنوان یادبود دوران زندان چند سطیری در دفترم نوشتند و مرا اینگونه مورد محبت قرار دادند:

(دستخط آقای محمد تقی فلسفی)

بسم الله الرحمن الرحيم

از شب دوازدهم محرم که مصادف با شب نیمه خرداد ۱۳۴۲ بود، در زندان موقت شهربانی

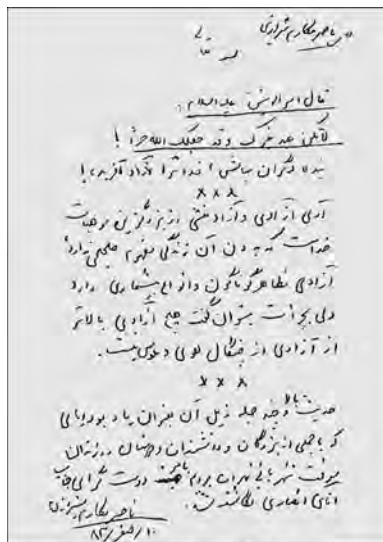
بازداشت شدم. جمعی از آقایان علماء و عواظ تهران و ولایات، تدریجاً در این زندان محبوس شدند. برای اینکه از اجتماع آقایان استفاده شود، مجلس مناظره و مباحثه و انتقاد تشکیل دادیم و روزی دوبار صبح و عصر این مجلس تشکیل می‌شد و هر بار یکی از آقایان درباره‌ی یکی از مسائل علمی در دین طبق برنامه‌ی مقرر صحبت می‌کرد،

فاضل محترم و دانشمند معظم جناب ثقہ‌الاسلام و المحدثین آقای انصاری اراکی که یکی از بازداشت‌شدگان بود، معظم له شش بار صحبت کرد و علاوه اشعاری در زندان سرود که شاهد بارزی بر طبع روان و سرشار ایشان بود. برای یادبود ایام زندان این چند سطر را به درخواست معزی‌الیه نوشت. امید است که همواره در پناه خداوند سالم و موفق باشند.

محمد تقی فلسفی

۴۲/۴/۱۱

حضرت آقای مکارم شیرازی با نکته‌ای پند آمیز مبنی بر اینکه «هیچ آزادی بالاتر از آزادی از چنگال هوی و هوس نیست» دفتر یادداشت مرا اینگونه مزین کردند.

(دستخط آقای ناصر مکارم شیرازی)

بسمه تعالیٰ

قال امير المؤمنين عليه السلام: لا تكن عبد غيرك و
قد جعلك الله حرا

بنده دگران مباش، خدا ترا آزاد آفریده!

آری آزادی و آزادمنشی از بزرگترین موهبات خداست که بدون آن زندگی مفهوم صحیحی ندارد، آزادی مظاهر گوناگون و انواع بی‌شماری دارد، ولی به جرأت می‌توان گفت هیچ آزادی بالاتر از آزادی از چنگال هوی و هوس نیست.

حدیث بالا و چند جمله ذیل آن به عنوان یادبود ایامی که با جمعی از بزرگان و دانشمندان و دوستان در زندان موقعت شهربانی تهران بودیم به امر دوست گرامی جناب آقای انصاری نگاشته شد.

ناصر مکارم شیرازی - ۱۰ صفر ۸۳

از دیگر آقایان زندانی که در دفتر یادداشت من مطالب نصیحت‌آمیز و عبرت‌انگیزی به عنوان یادبود ایام زندان نگاشتند، آقای هاشمی‌نژاد، آقای حاج شیخ عباسعلی اسلامی و آقای شیخ حسین غفاری بودند. در یادداشت این بزرگواران آمده است:

(دستخط آقای سید عبدالکریم هاشمی نژاد)

بسم الله الرحمن الرحيم

ان اېر اھیم کان امه

همهی افراد بشر از این نظر که فردی از اجتماع را تشکیل می‌دهند با یکدیگر مساوی و برابرند، اما از نظر شخصیت و ارزش تفاوت‌های فراوان با یکدیگر داشته و فاصله‌های زیادی بین آنان موجود است. گاهی یک شخص از نظر شخصیت آنقدر پر ارج و ارزنده است که به تنها یی به یک اجتماع و ملتی ارج و ارزش داده و در عین آنکه از نظر شخص یک فرد است، اما از نظر شخصیت به منزله اجتماع و ملتی است. چنانکه خداوند عز اسمه درباره ابراهیم خلیل علیه السلام چنین تعبیر فرموده است (آیه‌ی فوق) جناب حجت‌الاسلام آقای انصاری دام بقائیه یک شخص گفت این نمونه شخصیت‌های بر جسته هر قدر در اجتماع وزین‌تر و پیر ارج خواهد گردید.

و فقنا الله و حضرته لما يحب ويرضي

زنگنه موقت شهر بانی تهران

سید عبدالکریم هاشمی نژاد ۱۶ صفر ۱۳۸۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ان تنصر[وا] الله ينصركم و يثبت اقدامكم

در راه نصرت و ترویج دین، جمعی از روحانیون محترم در بند زندان موقت شهربانی

گرفتار و به مضمون خبری - عدو شود سبب خیر
اگر خدا خواهد - با ادیب دانشمند بزرگوار و مبلغ با
وقار و شاعر تاجدار جناب آقای حاج شیخ
محمد علی انصاری که واقعاً اسم بامسماست،
ملاقات امیدوارم بیش از پیش در نصرت و یاری دین
مبین بکوشند و واردات و مصائب روزگار غدار
ایشان را از منصب بزرگ باز ندارد؛ مخصوصاً کار
مهم تعلیم و تربیت نوباوگان مسلمین که خود اقدام
فرموده‌اند تعییم دهند و در کیفیت معالم دین از حیث
اخلاق و آداب و امور اسلامی عمل بکوشند و فریب
دنیا و دنیاداران رو به هیچ وجه نخورند و در تحت
فرمان فرهنگیان در امور و برنامه‌ی غیر دینی نروند

هیچ چیزی سرمه نیست از جم
 این نصر الله پیغمبر و نبیت اخذ آمد
 در راه نضرت و ترجیح دینی خود را در حلقه نظر
 دو برادر زیدان حقوقت شریعت برقا و پیغمبر مختار
 عدد نواد سبیل کار خدا نهاده باشد پس از
 پدرگوار و مبلغ با وقار و اوت عرب تا جمله خان
 قاری حقیقت محمد علی الصنایع که واقع این کتاب
 امیر الدارم بدان این پیغمبر نضرت و داری میشوند
 یک شنبه و خود را داشت و درجه شب رو زلما عذر
 این نهد از مخفی بزرگ بازتردا روز
 منصوبه کار مقدم نیم و تبریز نیما و کمال علی
 گفتو در آدم خرموره از زردهم دید و دفعه
 و در گفتگو شاعم دین از رجیعت اخلاق و ادب
 اسلام علی خلاصه بخشنود و مداران رعایت کنند
 غیر زنده در قلت فرمان خوشبختی داری و در نهاد
 خود میزی نزدیک و درود گفت بفریاده بخر جای اشتافت
 و خوش الامكان و درین در علی خود و دان اتفاقی
 آن الله الهم اعلم شاهد و مولی ۱۳۸۲ هجری
 مصطفی‌الله

(دستخط آقای عباسعلی اسلامی)

و جدیت بفرمایند که جزئیات و دستورات دینی حتی الامکان در مدارس عملی شود.
و ما توفیقی الا بالله العلي العظيم
به تاریخ ۱۶ صفر ۱۳۸۳ - الاحقر عباسعلی اسلامی

بسم الله تعالى
قال المعصوم عليهم صلوات الله

از شب ۱۲ مهر ۱۳۸۳ که مصادف با شب خرداد ماه باشد، به عنوان اخالل در نظم عمومی با جمعی از واعظ محترم در زندان موقت شهریانی بوده. ضمناً روز ۲۲ [خرداد] واعظ محترم جناب آقای انصاری را که صاحب طبع بسیار روان در شعر و ادب دارند، به زندان آورده و اشعار نغزی در پاره‌ای تفریج و تعزیه بالخصوص شب وفات ۷ صفر سربودند و بسیار مورد تحسین قرار گرفت.

(دستخط آقای حسین غفاری)

امروز که روز ۱۲ ماه صفر است با ۴۷ نفر پس از آزاد شدن عده‌ای از فیض ایشان و حضور
الاحقر حسین غفاری آذرشهری
رجال تبلیغ بهره‌مند هستیم.

دیگر علما و خطبای زندانی که دفتر خاطراتم را با دستخط شریف خود مزین کردند عبارت
بودند از: آقایان سید عزالدین زنجانی، محمد حسین خندق‌آبادی، محمد حسن بکایی، عیسی
اهری، علی و محسن محدثزاده، فرج‌الله واعظی، مهدی کروبی، سید مرتضی صالحی
خوانساری، سید مصطفی طباطبائی قمی، محمدعلی شرعی، صادق خلخالی، سید ناصر
صدری، سید محمد تقی حسینی واحدی، سید عبدالحسین رضوی، سید ابراهیم ابطحی و سید
علینقی موسوی طهرانی.

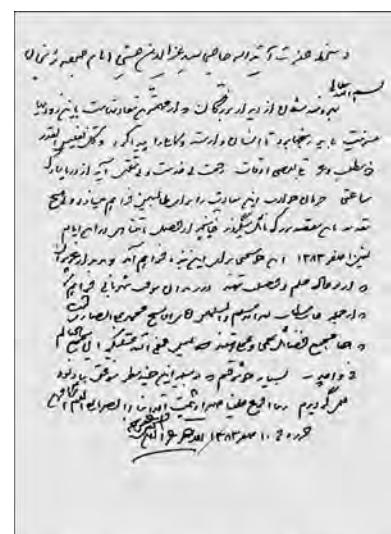
بسم الله تعالى

بهره‌مند شدن از دیدار بزرگان که از مهم‌ترین
سعادات‌هاست به این روزی‌ها میسر نیست. باید
رنج‌ها بردا تا انسان وارسته و کاملی را پیدا کرد و
کل نفیس القدر خود مطلب دیگر بلی بعضی اوقات
رحمت بی‌خدمت ولی منتی آید از دریا مبارک
 ساعتی.

جريان حوادث این سعادت را برای طالبین فراهم
می‌سازد و بی‌هیچ مقدمه به این مقصد بزرگ نائل
می‌گردد. چنانچه در [...] در این ایام یعنی ۱۰ صفر
۱۳۸۳ این خوشبختی برای این بنده فراهم آمد و به
دیدار عزیزان که از رجال علم و فضیلت هستند، در
زندان وقت شهربانی فراهم شد که از جمله جانب

مستطاب ثقه‌الاسلام والمسلمین آقای آقا شیخ محمد علی انصاری است که حقاً مجمع فضائل
علمی و عملی هستند [...] بسیار خوشو قتم که به وسیله‌ی این چند سطر موفق به یادبود علمی
ربنا افرغ علینا صبرا و ثبت اقدامنا و انصرنا علی القوم الکافرین
گردیدم.

حرره فی ۱۰ صفر ۱۳۸۳ - الاحقر عزالدین حسینی عفی عنہ

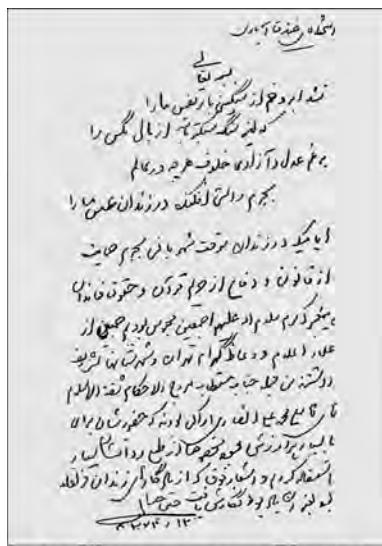

(دستخط آقای سید عزالدین حسینی زنجانی)

بسمه تعالی

که این سنگ سبکتر باشد از بال مگس ما را
به جرم راستی افکنده در زندان عسیں ما را

نشد ابرو خم از سنگینی بار قفس ما را
بر غم عدل و آزادی خلاف هر چه در عالم

(دستخط آقای محمد حسین خندق آبادی)

ایامی که در زندان موقت شهربانی به جرم حمایت از قانون و دفاع از حریم قرآن و حقوق خاندان پیغمبر اکرم سلام الله عليهم اجمعین محبوس بودیم جمعی از علمای اعلام و وعاظ گرام تهران و شهرستانها تشریف داشتند. من جمله جناب مستطاب مروج الاحکام ثقه الاسلام آقای آقا شیخ محمد علی انصاری اراکی بودند که حضورشان برای ما بسیار پر ارزش بود. مخصوصاً از طبع روانشان بسیار استفاده کردم و اشعار فوق که از یادگارهای زندان قزل قلعه بود به عنوان یادبود نگارش یافت.

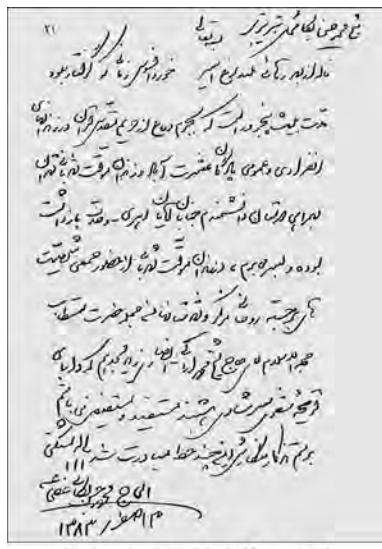
خدنق آبادی

۴۲/۴/۱۲

بسمه تعالی

ناله از بهر رهایی نکند مرغ اسیر

خورد افسوس زمانی که گرفتار نبود
مدت بیست پنج روز است که به جرم دفاع از حریم مقدس قرآن در زندان های انفرادی و عمومی پادگان عشرت آباد و زندان موقت شهربانی تهران به همراهی دوستان داشتمندم جنابان آقایان اهری -
وحدت بازداشت بوده و به سر می برم، در زندان موقت شهربانی از حضور جمعی شخصیت های برجسته روحانی مرکز و شهرستانها من جمله حضرت مستطاب حجت الاسلام آقای حاج شیخ محمد اراکی - انصاری زید مجدهم که دارای قریحه

(دستخط آقای محمد حسن بنکلی)

شعری سرشاری هستند مستفید و مستفیض میباشم به رسم تذکار به نگارش این چند خط
الى الله المشتكی، الحاج محمد حسن بکایی عفی عنه مبادرت شد.

۱۳۸۳ صفر ۱۲

بسم الله الرحمن الرحيم

ان الأرض الله يرثها عبادى الصالحون

نتوان مرد به سختی که من اینجا زادم

سعدیا حب وطن گرچه حدیثی ست صحیح

(دستخط آقای شیخ عیسی اهری)

در زندان و منزل زندگان با شخصیت‌های رویه رو شده و توفیق آشنایی پیدا کردم که در بیرون برایم میسر نبود. آری عدو شود سبب خیر گر خدا خواهد. منهم شاعر توانا و خطیب دانا، سرور ارجمند جناب آقای انصاری دامت افاضاته که گلهایی از اشعار و اخلاق و بیاناتشان چیده و از مصاحبیت معظم له فایده‌ی بیشتری بردهام و امیدوارم در بیرون از زندان هم مشمول الطاف قرار گیرم.

اللهم انصرنا على القوم الظالمين

۱۶ صفر الخیر ۸۳ مطابق با ۴۲/۴/۱۷

زندان وقت شهربانی تهران - عیسی اهری تبریزی

بسمه تعالى

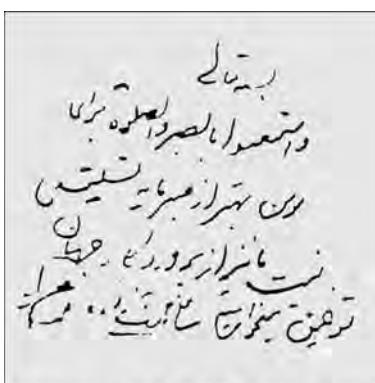
و استعينوا بالصبر والصلوة

برای مؤمن بهتر از صبر مایه تسلیت نیست.

ما نیز از پروردگار جهان توفیق می‌خواهیم.

علی محدث زاده

محسن محدث زاده

(دستخطی با امضای آقایان علی و محسن محدث زاده)

بسمه تعالى

قل للّذى بصروف الدهر عيّنا
هل عاند الدهر الا من له خطر

گر چه در زمان تسوید این اوراق گرفتار زندان موقت شهربانی تهران بودیم، ولی بحمد الله و منه با خاطراتی خوش و قلبی آرام با کمال افتخار و سر بلندی به سر می بردیم. زیرا که اولاً در محکمه وجودان و شرع محکومیتی در خود از نظر زندانی شدن و دستگیر هیئت حاکمه بودن احساس نمی کردیم و به جرم پاکی و حمایت از حوزه مقدسه‌ی دین و دفاع از حریم شریعت سید المرسلین صلی الله علیه و آله و سلم محکوم به حبس شده و در زاویه‌ی زندان درخشش‌نده‌ترین روزگار زندگی خود را می گذرانیم.

بلی، گاهی در مزاج جامعه‌ی منحرف پاکی جرم و نایاکی مایه‌ی افتخار می گردد. باید هم چنین باشد به قول شاعر

(گر گلابی را جُعْل^۱ طالب بود)

(آن دلیل نا گلابی می بود)

قال الله تعالى فما كان جواب قومه الا ان قالوا اخروا آل لوط من قريتكم انهم اناس يتطهرون و علاوه بر آنچه گفته شد در عالم همیشه مردان بزرگ دچار حوادث بوده‌اند و از چنین محکومیت‌های کودکانه افراد کودکوش به مقاصد عالیه رسیده و احراز شخصیت و حریت کرده‌اند. پس ما نیز پیرو سنن عالیه مردان عالی مقام باشیم زهی سعادت.

یک جو غم ایام نداریم خوشیم

چون پخته به ما می‌رسد از عالم غیب

باری طبق پیشنهاد سرور مکرم و برادر ارجمند جناب آقای انصاری ایده الله بتائیداته به تسوید یکی از صفحات دفتر معظم له مباردت نمودم، به تاریخ ۱۶ تیرماه ۱۲۴۲ خورشیدی، انا الاقل شیخ فرج الله واعظی ساکن تهران، سه راه سلسیل، خیابان خوش، کوچه نجم آبادی، کاشی ۹۲، منزل شخصی واعظی.

الا و من مات على حب آل محمد فقد مات شهيدا
 این حدیث شریف به یادبود ایامی که در زندان
 موقع شهربانی حضور عدهای از علماء و وعاظ
 محترم بودیم، تقاضیم به دانشمند محترم جناب آقای
 انصاری که از مردان پاک، دانا و با فضیلت است
 می‌نمایم و مفتخرم از آنکه زندان باعث دوستی بند
 با معظم له گردید.

زندان موقع شهربانی

مهدي کروبي

پنجه کروبي
شمسيه
 ۱۴ و مت مات علی حب آل محمد فقدمات
 این حدیث شریف رسید و بعد ایام که در زندان موقع شهر
 حضور عدها بر از عمله و وعاظ خواهم بود بعدها
 به اشتهاد محترم جناب آنکه انصار ارضیه
 از مردان پاک و با فضیلت است نیز
 و سخنی از زندان باعث دوستی بند
 گردیده زندان موقعت مدت زمان کروبي

(دستخط آقای مهدی کروبی)

(دستخط آقای مرتضی صالحی خوانساری)

ولا تحسين الله غافلا عما يعلم الظالمون

مدت یک ماه و سه روز است که در زندان موقع
 شهربانی کل در محضر جمعی از علماء و فضلا
 مخصوصا خطبا به سر می‌برم. آنقدر روحانیت و
 معنویت اهل این محبس، عالم زندان را منور کرده که
 گویی یک مدرسه و یکی از حوزه‌های علمیه است.
 صبح و عصر از حضور اساتید درس گرفته و
 اشتغال به تحصیل دارم.

یکی از حضار زندان جناب مستطاب خطیب شهر
 آقای انصاری اراکی می‌باشد که او لا بندۀ تمنای
 درک محضر ایشان را داشتم و بحمد الله حاصل شد،
 طوری که از بیان ایشان که مزید بر دو مرتبه در

عالم زندان سخنرانی کرده و کاملا افاضاتی فرمودند بسیار بسیار استقاده کردم و همچنین

طبع روان این مرد که درباره‌ی فضائل و مناقب اهل مجلس اشعاری بسیار جذاب سروندند، زندان را دارالسرور قرار دادند.

امید است خداوند منان ایشان را در صراط ترقی و تعالی خود و همچنین مسلمانان جهان مؤید و منصور بدارد. چند جمله را به عنوان یادبود نگاشتم امید است در موقع مظان استجابت دعا فراموش نکند.

سید مرتضی صالحی خوانساری

بسمه تعالی

جههی خود پاکتر از جان کنی
چون که چهل روز به زندان کنی

نzdیک چهل روز است که در محبس موقت شهربانی در خدمت علمای اعلام و عاظ محترم من جمله از علماء و سخنگویان و شاعران و ادبی آقای انصاری ارakkی که حقا در خدمت ایشان استفاده کردیم و امیدوارم این زندان سپاه قدرت داشت که در آن افراضا را از این زندان بسیاری هدایت و در جهات راه آفرینش خواهی کرد و لعل حمد لله (از چهار یکه ریس) و از زندان بحق عزیز ای سید مصطفی طباطبائی صفر ۱۳۹۸ مصطفی بدیگری

(دستخط آقای مصطفی طباطبائی قم)

به جاه رسید و از زندان به مقام عزت رسید.

مورخه‌ی لیله ۱۶ صفر ۸۳

مصطفی طباطبائی قمی

ست میزین بود آموزنده درس پایه ای داشت در برای زندانیات و زندانیان
عصمه را عده آموختی پروردگار خود را در راه هدف نصیحت می
فرزندگانش را در راه از زندانها بر راه هدف محظوظ کنیده بزمی
خطب میزد جناب انصاری اراکی اینچند که حضور او
در رفعه اهل با حضور ذوق از زندانیان خطب را به
به غم زندان را (قول و فتح) تبریز و اسلام خود را در همانجا
پرسکله (لار) بدهیل پذیر محیط مسروت آنچه میخواهد
اصیبت برای همه در زندان را تبریز بین این ناچیزیان
محمد شیرازی از قرآن تحقیر میزد از اینجا
۱۵ آریم ر ۴۳

(دستخط آقای محمدعلی شعبانی)

است ابرو خم از سنگینی بار قفس ما را
که این سنگین سبک است و بکسر کس با
برغشی از کنواری خود فهرسته بول کس با
بگرم را اس اندیه در میان کس با
شکر ای ایان تری خود را با اگر
خواران خانم شرمند خوبیان بچیس ما را
خواران ایشی بیت اندیلک لرستانی خود
از آن بیز بخی و کس اصل بدل رس با را
در میان لقچنه خود را از کل ای
دیگر نیز که نیز و از لر لر لر و هر
بیت الال بیت کنی هم شکران
بات آخوند صیغه آی عدیس ما را
در رکاره بخیم حق اگر نه در زندان نزد پریمه
تهران نیز میردام بیرون فرض جهانیز خدی
جمع شرگان فروزان علم احصیت لوح زندان در را

بسمه تعالی

که این سنگین، سبکتر باشد از بال مگس ما را
به جرم راستی افکنده در زندان عسس ما را
گران جانیم نتواند خربیدن هیچ کس ما را
از آن سوی بخار و ساحل رود ارس ما را
در این مکتب که معنی واژگون گردیده اسمای
بیات آجر و صبحانی آب عدس ما را
روزگاری که به جرم حقگویی در زندان موقت شهربانی تهران به سر میبردیم، بهترین
فرصت‌ها تشرف خدمت جمعی ستارگان فروزان علم و فضیلت بود. زندان در این مدت مکتبی
بود آموزنده درس پایداری در برابر نامالایمات و جهاد در راه عقیده را عملاً آموختیم.
پروردگار خود ما را در راه هدف مقدس اسلام از خودگذشته نما. یکی از نمونه‌های برجسته‌ی
محیط آموزنده‌ی زندان خطیب محترم جناب آقای انصاری اراکی بودند که حقاً علاوه بر سایر
فضایل، با جنبه‌ی ذوق ادبی خودشان محیط توأم با غم زندان را (به قول یوسف علی نبینا و آله
وعلیه السلام، هذا بیت الاحزان) تبدیل به یک محیط مسروت‌آمیز می‌فرمودند. امید است برای
همیشه در مظلان توجه به یاد این ناچیز بوده باشند.

بسم الله الرحمن الرحيم

قال رب السجن احب اليّ مما يدعونني اليه

آری زندان فی حد ذاته جای خوبی نیست، لکن در
قبال بعضی امور مزايا و خواص زیادی دارد که از
جمله‌ی آنها توجه به حضرت حق و تسليم دست قضا
و قدر و توکل به ذات احادیث و شکسته شدن شهوات
و تکبر و غرور نفسانی را می‌شود نام برد. بشر
طالب زندگی آزاد و حریت است. البته در چارچوب
آزادی و حریت دیگران. سلب آزادی و حریت از هیچ
فرد و جامعه جایز نیست مگر به حکم قانون الهی،
زنگنهانی، در زیر منت دیگران و بدون حس و وحدان

در خیلی جاها برای بشر مقدور است، لکن حیات با شرف و زندگی انسانی فعلاً به غیر از پناه بردن به گوشه‌ی زندان برای آزاد مردان میسر و مقدور نیست. زندان مکتب الft و مرمت است.

به همین مناسبت ارادت غاییانه‌ای که خدمت اجل امجد عالی ثقه الاسلام و المسلمين شاعر آقای انصاری اراکی که الحق از رجال برجسته و آزاد می‌باشند، در چهار دیواری زندان موقت شهریانی تهران چند مقابل شد و بعد از این جریان، بندۀ ایشان را در زمرةٰ برادران و سروران خود محسوب داشته، سعادت و عزت همهٰ مسلمین را در زیر سایهٰ حکومت قرآن از خداوند منان خواستارم.

الاحقر صادق خلخالي

انَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَنَزَّلَ [عَلَيْهِمْ] الْمَلَائِكَةُ

و ایمان کامل به یوردگار دارند.

همهی مشکلات و مشقت‌ها را زیر پا گذاشته و هدف مقدس خود را دنبال می‌کنند و اگر هر اندازه عوامل ناراحتی برای آنها زیاد بشود بر درجه‌ی تحکیم آنها می‌افزاید و تزلزل در آنها دیده نمی‌شود چون می‌دانند در آینده‌[۱] از بهترین‌های عالم وجود می‌باشند. همان طوری که

دانه گل را در مهد زمین می‌کارند، از هر طرف فشار به آن داده می‌شود، ولی در عین حال هیچ ناراضی نیست و در مقام رضا است چون می‌داند در آینده گلی بسیار ذی قیمت و خوبی می‌شود که زینت بهترین مجالس و محافل می‌شود و البته امروز که یک عده‌ای از دانشمندان و علماء در زندان به جرم حمایت از حریم مقدس اسلام به سر می‌برند، ولی در حقیقت مسلم است از بهترین‌ها و گوهرهای جهان آفرینش می‌باشد و از برخورد با آقای شیخ محمد علی انصاری که دارای شوقي سرشار و طبیعی روان و شاعرانه می‌باشد. بسیار خوش وقت و مسروشم و امید است پیش از محضرشان استقاده نمایم.

سید ناصر صدری

(دستخط آقای سید ناصر صدری)

بسمه تعالیٰ

الحمد لله والصلوة على رسول الله ونعوذ بالله من شرور انفسنا و من سيئات اعمالنا. به راستي اگر به سرچشمه تمام بدی‌ها که در وجود خودمان و در لابه‌لای کردارمان نهفته است، توجه کنیم و خود را اصلاح و تزکیه نماییم از هر شری و ضری ایمن و مصون خواهیم بود. اعوذ بالله من الشیطان الرجیم - ان الذين آمنوا و لم يلبسوا ایمانهم بظلم اولیک لهم الا من و اولیک هم المهددون - صدق الله العظیم.

بر این مبنی تحولات گوناگون و نشیب و فراز زندگی در روح اهل ایمان تأثیری ندارد - اکنون یک ماه است که در زندان به سر می‌بریم. - یهود علینا انه

(دستخط آقای سید محمد تقی حسینی واحدی)

بعن الله - ممکن است روزی این پرسش از دستگاه نیرومندی که بر ما حکومت می‌کند بشود، آنگاه دیگر صحنه‌سازی و سالوسی خریدار ندارد. آری روزی چنین مؤاخذه می‌شود که ما را چرا زندانی کرداید؟ وانگهی فرضاً ما زندانی نباشیم، با اختناقی که فضای کشور ما را احاطه کرده از کدام آزادی بهره‌مند خواهیم بود.

اللهم لا تشتت بنا الاعدا و اجعل عواقب امورنا خيرا - اميد که دانشمند ادیب و حبر یگانه آقای انصاری ارakkی هر وقت به این سطور مرور فرماید از داعی با دعای خیری یاد فرماید.

والسلام علينا و على عباد الله الصالحين

و انا الاخر الأقرب محمد تقى الحسيني الوحدی.

فى هـ - يـ - صـ - غـ - شـ

ان حزب الله هم الغاليون

بسیار خرسندم که در دوران توقيف چند روزه‌ی خود در زندان موقت شهریانی با رجال و معاریف کشور و زعمای محراب و منبر آشنا شدم. از جمله جانب حجت‌الاسلام آقای آقا شیخ محمد علی انصاری واعظ و دانشمند محترم که از فضله و شخصیت‌های مبرز و مبارز عصر است در جلسات سخنرانی زندان چند مرتبه از بیانات شیوا و تقریرات بجا و سودمند معظم له استفاده شد و طبع سرشار و اشعار روان حضرت ایشان مورد تحسین همگان بود و رجاء واثق آنکه همواره موفق باشند و از دعای

خیر فراموش نفرمایند.

والسلام على من اتبع الهدى

سید عبدالحسین رضوی

امیر حزب الله هم العالمین
اـن حـزـبـالـلهـ هـمـ الـعـالـمـينـ
بـسـیـارـ خـوـرـسـنـدـمـ کـهـ درـدـورـانـ توـقـیـفـ چـندـ رـوزـهـ
خـودـ درـزـندـانـ مـرـقـتـ گـهـرـهـ اـیـ بـارـهـ لـیـلـهـ
کـشـوـرـ خـرـعـمـ)ـ خـوـبـ دـهـبـرـ کـهـ قـدـمـ اـذـ
صـلـمـ جـنـابـ حـجـتـ الـاسـلامـ (ـ اـسـدـ زـمـنـ)ـ
وـاعـظـ دـلـیـلـتـ حـجـمـ کـهـ اـزـ فـقـهـ وـعـتـدـ
سـبـرـ زـمـبـارـ عـمـرـتـ درـصـلـیـاتـ سـبـرـ
زـمـدـانـ چـندـ مـرـتـبـهـ اـزـ سـیـانـ وـنـشـارـ
لـقـرـیـاتـ بـیـ دـبـرـ عـنـدـ تـعـلـمـ اـمـنـدـ رـهـهـ
وـطـیـعـ سـرـسـارـ دـلـیـلـ اـشـعـارـ رـوـانـ اـصـفـحـهـ
مـرـدـ تـحـیـیـ گـلـانـ بـیـلـهـ دـرـ حـارـهـ رـنـقـهـ
صـنـوـرـ اـسـرـیـعـ مـاـسـتـدـرـ دـلـرـ عـرـجـزـ رـنـقـهـ
رـاـسـدـمـ عـلـیـ مـنـ الـحـنـیـلـ وـلـیـ حـنـیـلـ

(دستخط آقای سید عبدالحسین رضوی)

بسم الله تعالى

١٠ صفر الخير

در روز ۱۵ محرم الحرام ۸۳ بعد از ظهر توسط سرهنگ صدارت دستگیر و در زندان وقت زندانی شدم. ولی بحمد الله آقایان علماء و عواظ والامقام جمعیتی تشکیل دادند که زندان برای حقیر بسیار راحت گذشت. مخصوصا در مصاحبته جناب ثقة الاسلام والمسلمین آقای شیخ محمدعلی انصاری واعظ که از اشعار خود تمام اهل زندان را مسرور می فرمودند کمال خوشوقتی حاصل، خداوند زودتر مرخص فرماید که در منزل خود جمع را جمع و در محضرشان مستوفیض بشوم.

سید ابراهیم ابطحی

(دستخط آقای سید ابراهیم ابطحه)

بسمه تعالى

۱۳۸۳ شهر صفر پانزدهم تاریخ به

امروز بیست و هفت روز است که در زندان موقت شهربانی بر حسب تقدیر حضرت احادیث جل اسمه به سر می برم. یکی از افتخاراتی که در این اوقات نصیب شده می توانم بگویم خدمت رسیدن دانشمند محترم و فاضل ارجمند حضرت ثقہ الاسلام والمسلمین آقای آقا شیخ محمد علی انصاری دامت افاضاته می باشد امید است خداوند وجود مقدسش را محفوظ داشته و در تربیح شریعه مقدس تائید فرماید.

الاحقر عليهنـى الموسوى الطهرانـى

(دستخط آقای سید علینق، موسوی طبرانی)

آزادی از زندان

من حدود سه ماه و اندی در زندان بودم، وقتی آزاد شدم بیشتر علمای مهاجر از تهران رفته بودند لکن برخی از آنان در تهران بودند که با آنان ملاقات داشتیم، پس از آزاد شدن آقای فلسفی آمدند منزل ما، آیت‌الله مرعشی آمدن، آقای میلانی تشریف آورده، آقای حاج آقا حسین قمی نیز آمدند و یک حواله هم مرحمت کردند. آقای شریعتمداری نیامدند. زمانی بود که از من دلخور بودند. آقای حاج شیخ علی اصغر صالحی کرمانی، تشریف آورده، پسرشان دکتر محمد رضا صالحی کرمانی که نویسنده هم بودند، در همان مسجد سبحان که آقای حاج شیخ محمد رضا صالحی کرمانی از دوستان فاضل من بودند که هم در دانشگاه و هم امام جماعت بود و خیلی مورد علاقه و احترام من بودند.

امام را در ۱۲ خرداد از زندان آورده بودند در قیطریه. یک ۲۴ ساعتی در آنجا آزاد بودند، بعد در محاصره قرار گرفتند. من پس از آزادی یک روز رفتم به دیدار امام که نگذاشتند، من بودم و آقای شیخ محمد ناصری خراسانی، آقای شیخ میرزا حسین فردوسی پیرمردی بودند که از هم دوره‌های درسی آیت‌الله خمینی و مرحوم پدرم بودند. رفتیم، گفتیم ما آدمیم برای زیارت آقای خمینی! گفتند که ممنوع است. گفتم ما دو کلمه‌ای می‌نویسیم، شما به عرضشان برسانید. من

چند کلمه‌ای نوشتم:

۱۳۸۳ شعبان المعتض

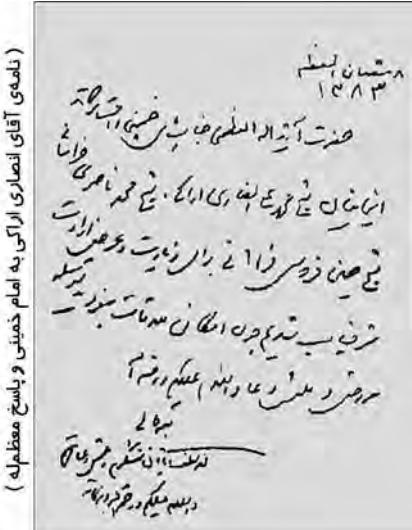
حضرت آیت‌الله العظمی جناب آقای خمینی دامت
برکاته

اینجانبان شیخ محمدعلی انصاری ارکی، شیخ محمد ناصری خراسانی، شیخ حسین فردوسی فراهانی برای زیارت و عرض ارادت شرفیاب شدیم چون امکان ملاقات نبود بدینوسیله معروض و ملتمنس دعا. والسلام عليکم و رحمت الله.

امام در پاسخ مرقوم فرمودند:

بسمه تعالیٰ

از لطف آقایان متشرکم و ملتمنس دعا هستم.
والسلام عليکم و رحمت الله و برکاته

علماء و خطبای زندانی پانزده خداداد افزون بر دفتر خاطرات حاج آقای انصاری اراکی، در دفتر برخی دیگر از هم زندانی‌های خود نیز یادداشت‌های تاریخی و گرانبهایی از خود به یادگار گذاشته شد که برخی از آنها در پی می‌آید و کامل آن در آینده‌ی نزدیک به صورت یک مجموعه، با عنوان «ارمنگان زندان» انتشار می‌یابد.
ان شاء الله.

فصلنامه ۱۵ خداداد

بسم الله الرحمن الرحيم

مدت عرضی رو اسف که از نو مفهیم در زندان
موقعت شهریار بن کل میگزد در در این مدت علامه عاظ
در زندان که در زندان بسیار بزرگ بود اینجا به
سیار معتنی بود و برهه های فراوانی را آن داشت و بسیار مقدس
بردم جناب رفای رفاسید مرقص مرقصی
ساکن سرمهی که یکی از دوستان سابق بند است
در زندان بسیار بزرگ ممتاز و صبر و تحمل
و حیمانی را که در مدت نو مفعه خود در زندان
در مفتاد سیار جلب لوجه نموده بسیار
خد و نسخه هار از ای احتمام و ظایق حشم همی
و اجمامی معوق بدارد

سیار بزرگ موقوف شهریار - سید علی‌الله عاصمی
۱۳۸۳

(دستخط آقای سید عبدالکریم هاشمی نژاد)

بسم الله الرحمن الرحيم

مدت ۳۶ روز است که از توقف حقیر در زندان موقعت شهربانی کل میگزد در این مدت
محضر علما و وعاظ و دانشمندانی که در زندان به سر میبردند، برای اینجانب بسیار مفتتن
بود و بهره های فراوانی از آن ذوات مقدس بردم. جناب آقای آقا سید مرتضی مرتضی ساکن
شهر ری که یکی از دوستان سابق بند است در زندان به سر میبردند ممتاز و صبر و تحمل
و خدماتی که ایشان در مدت توقف خود در زندان داشتند، بسیار جلب توجه نموده است.
خداوند همه ما را برای انجام وظایف حتمی مذهبی و اجتماعی موفق بدارد.

تهران زندان موقعت شهربانی - سید عبدالکریم هاشمی نژاد

۱۳۸۳ صفر ۱۷

مَا لَكُمْ فِي الْقَرْآنِ حَكِيمٌ فَإِنَّمَا
 تُولوِّا عَنْ حِكْمَةٍ فَمُّمْهَلٌ لَّهُ
 مِنْ أَنْ يُعْلَمْ زَمَانُ وَمَرَانُهُ
 حَدَّقَفَ وَتَرَبَّثَ نَسْنَسٌ
 وَهَذِهِ شَذِيلَةُ دَرِّ وَتَسْلِيَةُ بَرِّهِ
 دَرِّ زَمَانٍ بَرَقَ ثَرَبَةُ كَرَّهَدَرَهُ
 خَطِيبُ ارجمندِ جَعْلَهُ مَحْمَدْ خَرَجَهُ
 وَرَضِيَهُ بَسِّيَ دَصَدَهُ
 سَهَاهُ لَوْلَهُ سَهَاهُ سَهَاهُ
 ۱۳۸۲ صَفَرٌ ۶
 مَرْحُومُ عَلِيٍّ اَلْدَمْرَنِي

(دستخط آقای حسین غفاری)

بسم الله تعالى

قال الله تعالى في القرآن الحكيم فايـنما تولـوا فـهم وجه الله

مردان علم در زندان و میدان های جنگ تفاوتی در حالشان نیست و همیشه مشغول ذکر و تبلیغ اند. الان در زندان موقت شهربانی در حضور خطیب ارجمند آقای حاج محمد حسن بکایی و سایر خطبای اسلامی در حدود پنجاه نفر استفاده می شود.

فى التاریخ ۴ صفر ۱۳۸۲

حسین غفاری آذر شهری

۶۰

۱. مرحوم آیت الله شهید غفاری به اشتباہ تاریخ ۱۳۸۲ را ثبت کردند.

برنامه

بِنَ الْحَابِلِ دَرَادَ مُدَّه
دَلِيلُ الْأَنْجَانِ دَرَادَ نَمَّ

حدیث بالا کیا از امیر مؤمنان مولای متقیان علی علیہ السلام
است و یکی از آموزندۀ ترسن سخنان پر ارزش این زبان
است. بیزایید، زبان عالی پشت مفهود است و مدلساً من پشت زبان
آری زبان اون اعلیٰ درست هدف اداره امر فرمائی
هر چیز بتواند گلچینی بدل در درون دل خود مورر مطالعه داشت
قرار داده و یکی بزبان فدا جازه کن لیل بسده بدینی
است چنین کی چن خبر دادست که اهدی بود . اما آدم ساختن
و احمد بن شیب این می باشد است رسی ادل ششم بیدرسی در راه
نتایج اون بسندید دلب و پسند کرد اگرچه قدر نادم بزبان
گزدد و چیز بی کمی دنکای علیه ای بیگرد

۳۳

چه جمله فرق بین این دو بود ای که چون از بزرگان
دروت ن در زمان بر قوت شرکت ای هزاران بودند در درگذشت طلاق
بن سلسله سلاطین ای دوست ای ای (ب) بیدرسی مرضی
ناصر الحمد بر این
۱۷ ارجمند

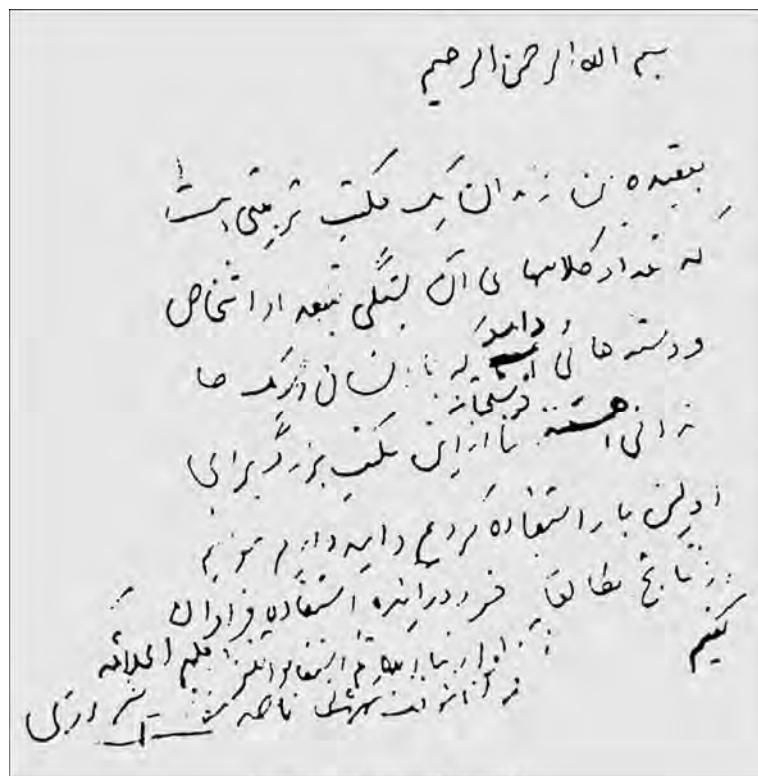
(دستخط آقای ناصر مکارم شیرازی)

بسمه تعالیٰ

لسان العاقل وراء قلبه و قلب المنافق وراء لسانه

حدیث بالا گویا از امیر مؤمنان مولای متقیان علی علیہ السلام است و یکی از آموزندۀ ترسن سخنان پر ارزش آن بزرگوار است. می فرمایید: زبان عاقل پشت قلب اوست و قلب منافق پشت زبان او. آری زبان انسان عاقل در پشت قلب او قرار گرفته یعنی هر چه می خواهد بگوید، قبل از درون دل خود مورد مطالعه و بررسی قرار داده و سپس به زبان خود اجازه سخن گویی می دهد. بدیهی است چنین سخنی جز خیر و سعادت خواهد بود. اما آدم منافق و احمق به عکس این حالت است یعنی اول می گوید و سپس درباره ای نتایج آن می اندیشید و بسیار می شود که از گفته ای خود نادم و پشیمان می گردد و جز بدبختی و ناکامی نتیجه ای نمی برد.

چند جمله‌ی فوق به عنوان یادبود ایامی که با جمیع از بزرگان و دوستان در زندان موقت شهربانی تهران بودیم. در دفتر خاطرات جناب مستطاب سلاله السادات آقای آقا سید مرتضی ناصر مکارم شیرازی - ۱۷ صفر ۱۳۸۳ مرتضوی نگاشته شد.

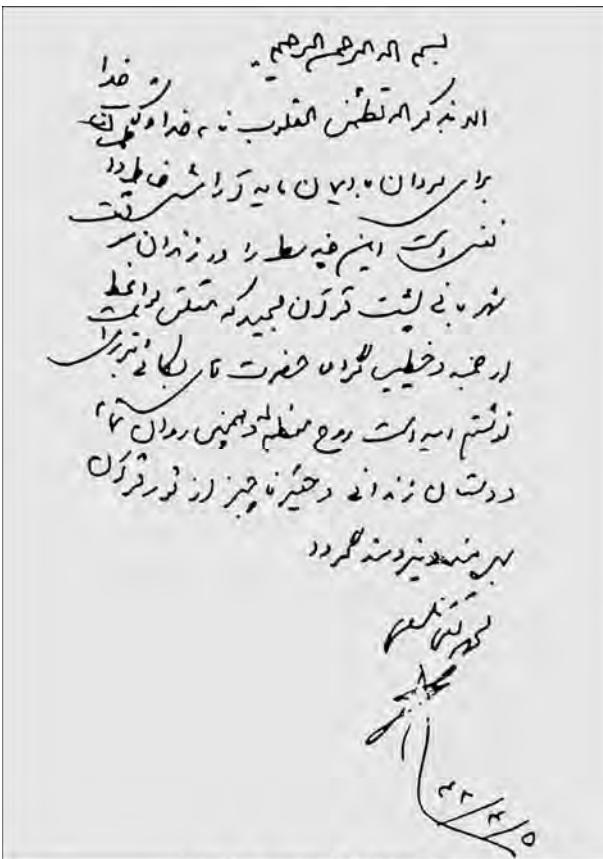

(دستخط آقای ناصر مکارم شیرازی)

بسم الله الرحمن الرحيم

به عقیده‌ی من زندان یک مکتب تربیتی است که تعداد کلاس‌های آن بستگی به تعداد اشخاصی و دسته‌هایی دارد که با انسان در یک جا زندانی هستند. خوشبختانه ما از این مکتب بزرگ برای اولین بار استفاده کردیم و امید داریم بتوانیم از نتایج مطالعات خود در آینده استفاده فراوان کنیم. ان الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تنزل عليهم الملائكة

زندان موقت شهربانی - ناصر مکارم شیرازی

(دستخط آقای محمدتقی فلسفی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الا بذكر الله تطمئن القلوب نام خدا و كتاب خدا برای مردان با ایمان مایه‌ی آرامش خاطر و
اطمینان نفس است. این چند سطر را در زندان وقت شهربانی پشت قرآن مجید که متعلق به
واعظ ارجمند و خطیب گرامی حضرت آقای بکائی تبریزی است نوشتم امید است روح معظم له
و همچنین روان تمام دوستان زندانی و حقیر ناچیز از نور قرآن بهره‌مند و نیرومند گردد.
محمد تقی فلسفی

لما زرنا ایکی هیتوان خامعه رومندی کرد
و براه فادها صلاح نکند جمانا نینم
چه رسیدت علاقان و اطعما (ارجاع)
به میشاند این بخند سطر بعنوان پادشاه
گز و باعطا نظر در نهاد
بها (تفید) (پیدا) (۱)
پیدا (نحوه) (در دلران)
محبت شیر (در کارک)
اید (با میلان مدار) (حصہ)
سیما قتلدر (ناجفیه)
۱) (احقر میله الله) (ی)
۲) ما ه مهر ۸۴

(دستخط آقای عباسعلی اسلامی)

بسم الله الرحمن الرحيم

یگانه راهی که می‌توان جامعه رو منقلب کرد و به راه فساد یا صلاح کشاند هماناً تعلیم و تربیت جوانان و اطفال از طریق فرهنگ است. این چند سطر به عنوان یادگار به پیشگاه محترم واعظ شهری [و] توانا آقای بکایی تقدیم، امیدوارم بعد از نجات از زندان موقت شهربانی در سرتاسر آذربایجان مدارس حامعه‌ی تعليمات اسلامی، تأسیس فرمایند.

الاحقر عباسعلي اسلامي

۱۳۸۴ ماه صفر ۲

بسم الله الرحمن الرحيم

کن این شئت فاکسیب آدیا

گرد نان پدر چه می کردم
پدر خویش باش اگر مردم
بزرگترین نعمت و مهمترین
ودیعت و عزیزترین امانت - علم
و ادب است - قدر و قیمت انسان
به قدر علم و تقوا و ادب اوست.
درجات عالیه انسان در دنیا و
آخرت بسته به مقدار دانش و
اخلاق اوست پس کسی که طالب
بزرگی دنیا و آخرت است، باید
تمام سعی و کوشش خود را
مصطفروف در تحصیل علم کند -
و تحصیل علم هیچ وقت دیر
نمی شود؛ یعنی در هر وقت از
عمر ولو ۵۰ ساله باشد مشغول
شود دیر نشده است فقط تصمیم

(دستخط آقای عباسعلی اسلامی)

مردانه می خواهد و استمداد از خداوند متعال و اهل بیت اطهار مخصوصا حضرت سید الشهداء حسین و به آن بزرگواران متوصل شدن.

بنابراین سید صحیح القلب آقای آقا سید مرتضی مرتضوی که حیث شجاعت و اصالت و نجابت ممتاز است، باید کاملاً از نصایح فوق استفاده نموده و یک آن از تحصیل علم کوتاهی نفرمایند و عمر خود را بیهوده صرف این کار و آن کار نکند. خدا به ما و ایشان توفیق علم و عمل عنایت فرماید.

الاحقر عباسعلي اسلامي

لیلی میری بعذری اولی
 ۷۵۷۹ نیم الله الرحمه مرحوم
 چون مدد زرده تقدیر شد. چایگاه من مسکین زندان
 عده از علماء خطبا . جمله را مدد زندان مادری
 ساخت از رفقار زندان . درین سنه از پیرو حرم
 مرتعش سید کو رقصوی . بنور فکر است درست غصه
 است در زیر پادشاهی . خودم درین محل امنیت و محیف
 تبعییر و دعا شدی . شهر بردازد منزل مادری
 در عصر ملکه اتفاق افتاد . معمراز تقدیر ادای مادری
 هارمه ای از عقیق . یکن آنها از زرگ عصیت
 نمیگردند از این دلیل . زاده است در در داشت روی
 هست که هر کس که متوفی اصحاب از زندان خلا
 سوقت تبرئه نیست حقیقتی روزانه علم علام و خلا
 نام امداد را دادم و تبرئه فوج و شم روز پیش
 درستاده کس عیسی را خندق را بر قرار داد و میون پیش
 مدد زندان را زد ، همه کم - کمتر مادری را کرد
 رست اتفاق داشت صحن مسجد که زندان گرفت عالم
 آشت که با عده بایز احوالات و مداران آنرا در خواه رایت
 همین لذت و سکونی برده سه مرتعش از ایلی ریاست
 گردید این زندان مدد نیست رایخ - این نیز آشت
 ششم جوان است خد عکله ای از سیفه . باید بزرگ از
 مدد از ای
 ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای

(دستخط آقای محمدعلی انصاری اراکی)

بسم الله الرحمن الرحيم

چون شد از حکم قضای بیزان	جایگاه من مسکین زندان
عده از علماء خطبا	جمله را بود به زندان مأوا
یک نفر از رفقای زندان	در میان همه از پیرو و جوان
مرتضی سیدک مرتضوی	نبوی فطرت و سیرت علوی
هست از زمهی سادات شریف	خدم دین و جوانمرد و عفیف
متبحر بود و با تقوا	شهری دارد منزل پرور

مجلس از مقدم او آباد است	در عمل مظهر استعداد است
بکن آزاد ز دست عسش	بار الها برهان از قفسش
ز ارادت سرود اشعاری	مخلص مفلس او انصاری

مدت یک ماه است که به توفیق اجباری در زندان موقت شهربانی مصاحب جمعی از اعاظم علماء و خطبای نامی ایران را دارم و هر صبح و شام از محضرشان استفاده‌های علمی و اخلاقی را برخوردار و بدون اغراق محیط زندان برای ما مانند یک مکتب بسیار بسیار آموزنده و پر استفاده است. ضمن مباحث و مذاکرات علمی آشنایی با عده‌ای از احرار و مردان آزادی‌خواه و مجاهد مایه‌ی بسی افتخار است. آقای آقا سید مرتضی مرتضوی از کسانی است که در این زندان ملاقات و با جناب ایشان آشنا شدم جوانی است خدمتگزار، معتقد، مجاهد، فداکار. خداوند انشاء‌الله او را موفق و مساعدیش مورد قبول و همواره ایشان ملتمنس دعا هستم.

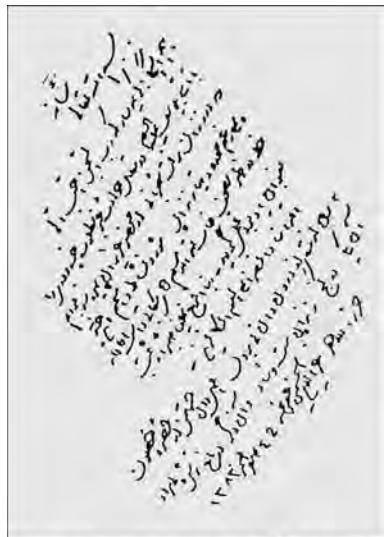
والسلام - الاحقر شیخ محمد علی انصاری اراکی

بسم الله تعالى شأنه

هم آهنگی با کریمه‌ی مبارکه رب السجن احب الى
تأسی به یوسف عليه السلام

در مقابل حوادث غیر مطلوب چند روزی را که در زندان موقت شهربانی از محضر عزیزان بهره‌مند بودیم و على رغم محدودیت زندان شور و نشاط داشتیم. این چند خط در ظهر مصحف جناب ثقة الاسلام آقای بکایی دامت افاضاته به عنوان یادبود قلمی گردید.

ربنا افرغ علينا صبرا و ثبت اقداما و انصرنا على القوم
الكافرين.

(دستخط آقای سید عزالدین حسینی فرجانی)

عملی دان جستان از قصر و حصون
نه رنج و لذت از درون دانی نی برون
و آن دگر در باغ ترش و بی مراد
آن یکی در کنج زندان مست و شاد

حرره الاحقر عزالدین الحسینی عفی عنه

مل علیه السلام؛ عند تضائق حلق البلاء
 كمن لزمه رزف، ^{هكذا} كمن سبکتین سر زمان
 هدی هله نی تکبره ^ه نهمه هندا بجزلان تذكره
 سجن باده رله ^ه تکرر ده سنه مل ثراه ^ه در هدمه

الله

(دستخط آقای سید نورالدین علوی طالقانی)

قال علی علیه السلام : عند تضائق حلق البلاء تكون الفرجة

از فرمان علوی این بنده کمترین سید نورالدین علوی طالقانی تجربه‌ها نموده‌ام. لذا به عنوان
در زندان شهربانی

تذکر برای جناب آقای بکایی قلمی گردید.

۴۲/۴/۵

نورالدین علوی طالقانی

بسمه تعالى

فاستقم كما امرت.

برای رسیدن به هدف و مقصد یگانه راه بعد از
عنایت پروردگار رستگاری و استقامت است.
آنکه در راه طلب خسته نگردد هرگز

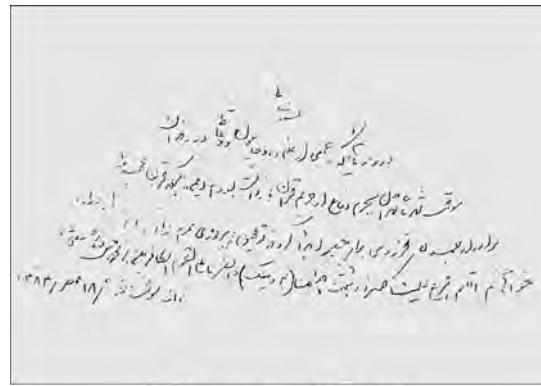
پای پر آبله‌ی بادیه پیمای من است

زندان شهربانی

حسین خندق آبادی

لست
 فاستقم كما امرت ^ه
 برکرده ^ه هدف دستقامت
 لیدلز عنانت ^ه مور دگاره
 درستقامت ^ه اند دره
 هلک خنزير مزدده هر لز ^ه
 آبله ياه يه ^ه بر من ^ه
 موبلان
 شهر بان
 سیده
 سکون

(دستخط آقای حسین خندق آبادی)

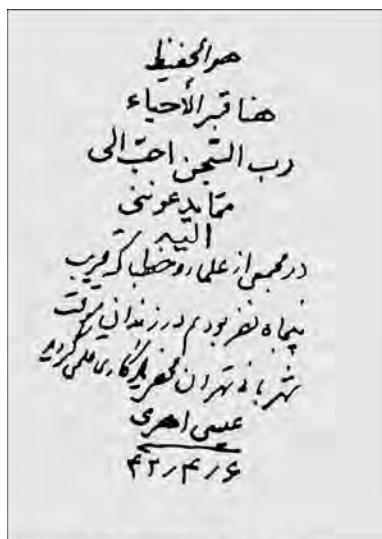
(دستخط آقای محمد حسن بکائی)

بسمه تعالى

در زمانی که با جمیع از علماء و روحانیون و عواظ در زندان موقت شهربانی تهران به جرم دفاع از حريم قرآن بازداشت بودم این یک جلد قرآن مجید را برادر ارجمند آقای[...] برای حیران اها کردند توفيق و پیروزی[...] را از خداوند خواهانم اللهم افرغ علينا صبرا و ثبت اقامنا (علی دینک) و انصرنا علی القوم الكافرين.

محمد حسن بکائی عفی عنہ

زندان موقت شهربانی - ۱۸ صفر ۱۳۸۳

(دستخط آقای عیسی اهری)

هو الحفيظ

هنا قبر الاحياء، رب السجن احب الى مما يدعونني اليه
در جمیع از علماء و خطبا که قریب پنجاه نفر
بودیم در زندان موقت شهربانی تهران محض
یادگاری قلمی گردید.

عیسی اهری

۴۲/۳/۶

سیخ بجهش ای خلود و دستان
 گفت همیر شکر در آنجهادا
 نزهدل ای مسیر آگران
 آگر شکر ای آنده سارا کند
 بجهش ای خلود و دلها خراب
 سیخ ای خلود عطا پرس ای
 روز عاشورا کوچون شاهید
 چو عذر مسید آمد نزد هجران
 ره خیر از بیان بزرگ آن
 ز استاده همراه شکست شاه
 گفت که جهان چون شیوه هن
 بعدی خسیر باید بزمیت
 بدمرا گیرید ز آبر تمسیه
 چون قیمت ره آنچه شکله هم
 از هم از رسیده همراه آمد
 مرز خوارا باز پرداز در طلن
 دروغ عنای همچو کی را اضطر
 گفت هم در عالم همان مجاہده
 لر عطای ایم صدای ای نمود
 مر برای عشق بور حذف نهشت
 قرب میالا تحریر فتن است
 نیمه ۱۷ ای صفو الحیز برای مصطفی
 ای
 ای بی خیر کو در قندما زیده
 ای بی خیر کو در قندما زیده

(دستخط آقای فرج الله واعظی)

شرح می داد از فراق دوستان
 از جدایی نیست پیش آگهان
 آتش هجران کند ما را کباب
 بر حسین و آل او را کن نظر
 گریه های کودکان لختی بدید
 کرد رو آنگاه سوی دختران
 چونکه بانو بود بر زانو نشاند
 ز آتش دل رخنه در افلات کرد
 آتش دل ز اشک غم روشن مکن

بلبلی بر شاخ گل در بستان
 گفت چیزی تلخ تر در این جهان
 از جدایی می شود دلها خراب
 شاهد این مدعای خواهی اگر
 روز عاشورا که چون شاه شهید
 چونکه نومید آمد از بداختران
 دختری را ز آن میان نزدیک خواند
 ز آستین مهر اشکش پاک کرد
 گفت کی جان جهان شیون مکن

بعد از آن هر قدر بتوانی گریست
سوگواران را عزاداری خوش است
با پدر راندی سخن از روی مهر
پرسش احوال ما دیر آمدی
وارهان ما بی کسان را از ختن
وز وطن اوران آواره ام
تا طلوع صبح سرگردان نبود
احمد آسا قرب حق آهنگ ساخت
قرب حق از قید مستی رستن است

بعد من چندی بباید دیر زیست
بی پدر را گریه و زاری خوش است
چون محبت دید آن خورشید چهر
از چه از دیدار ما سیر آمدی
پس تو ما را باز گردان در وطن
گفت من در این مکان بی چاره ام
گر قطا از بیم صیادان نبود
بر برآق عشق سوی جنگ تاخت
قرب نی بالا و پستی رفتن است

به تاریخ ۱۷ شهر صفر الخیر سنه یک هزار و سیصد و هشتاد و سه هجری درگوشهی زندان موقت شهربانی تهران به جهت سرور ارجمند آقای سید مرتضی مرتضوی ایده الله تعالی اشعار فوق نگارش یافت امید است حیر را فراموش ننماید. و انا الاقل شیخ فرج الله واعظی

هو الاكبر

ان الدين عند الله الاسلام

جمله‌ی قرآنی بالا در سوره‌ی آل عمران، آیه‌ی نوزدهم قرار دارد و تصریح می‌کند که دین بر حق و منحصر به فرد در سرتاسر جهان فقط دین اسلام است و دنبال همین قسمت است که همان آیه اضافه می‌کند و مخالفین این اوتا الكتاب الا من بعد ما جاءه‌هم العلم. یعنی اسلام که آمد یهود و نصاری مخالفت با آن را آغاز کردند و این مخالفت را وقتی شروع کردند که حق بر آنها آشکار شده بود و به درستی اسلام علم پیدا کرده بودند.

آنگاه در آیه‌ی ۸۵ همین سوره اضافه می‌کند و من بیتیغ غیر اسلام دینا فلن یقبل منه و هو فی الآخره من

(دستخط آقای مصطفی رهنا)

الخاسرين يعني و هر کسی که غير از دین اسلام را برای خود دین قرار دهد، هیچ وقت از وی پذيرفته و مقبول نخواهد شد و در آخرت و محشر از زيانکاران خواهد بود.

على هذا در زمان نبوت خاتم النبیین صلی الله علیه و آله و سلم که تا روز محشر خواهد بود دین‌های سابق دارای ارزشی نیستند و فقط اسلام تصدیق کرده است که قبل از دین بوده‌اند و بعداً هم منسوخ و هم تحریف شده‌اند و نمی‌شود اسم دین به آنها گذارد. چند سطر بالا را به عنوان یادبود برای هم زنجیر عزیز جناب آقای سید مرتضی مرتضوی نوشتم.

شیخ مصطفی رهمنا

زندان موقت شهربانی

صفر الخیر ۱۳۸۳ - تیر ۱۳۴۲

بسمه تعالى

كانه ما تراك العين فى يوم

دنيا تنقل ممن قوم الى قوم

هي السبيل فمن يوم الى يوم

لا تجز عن رويدا انها دول

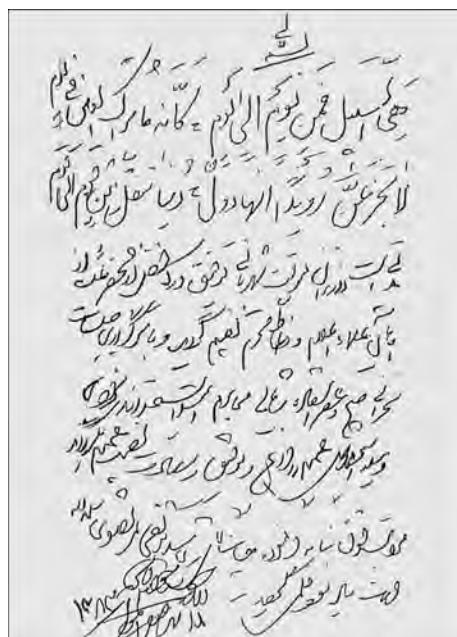
مدتی است در زندان موقت شهربانی توفیق درک فیض از محضر عده‌ای از آقایان علمای اعلام و وعاظ محترم نصیبم گردید و با برگزاری جلسات سخنرانی صبح و عصر استفاده شایانی می‌برم.

امید است خداوند به زودی وسیله‌ی استخلاص عموم را فراهم و توفیق و سعادت نصیب عموم بگرداند.

مراتب فوق بنا به فرموده‌ی جناب آقای سید مرتضی مرتضوی سلمه الله جهت یادبود قلمی گردید.

الاحقر جواد الياسي

۱۸ شهر صفر المظفر ۱۳۸۳

بسم الله الرحمن الرحيم

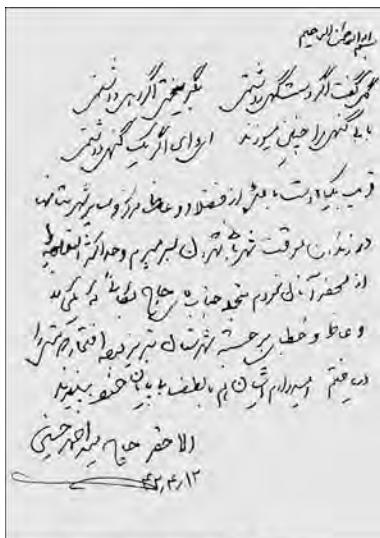
گلی گفت اگر دست گهی داشتمی
بگریختمی اگر رهی داشتمی
با بی گنهی مرا چنین می سوزند

قریب یک ماه است با عدهای از فضلا و عاظ
مرکز و سایر شهرستان‌ها در زندان موقت شهریانی
تهران به سر می‌برم و حداکثر استقاده را از محضر
آنان نمودم.

من جمله جناب آقای حاج بکایی که یکی از عاظ و
خطبای برجسته‌ی شهرستان تبریز بود، افتخار
دوستی را دریافت. امیدوارم ایشان هم با لطف
بی‌پایان خود بپذیرد.

الاحقر حاج سید احمد حسینی

۴۲/۴/۱۲

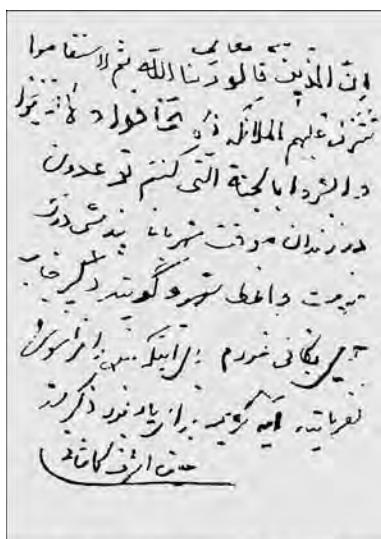

(دستخط آقای سید احمد حسینی)

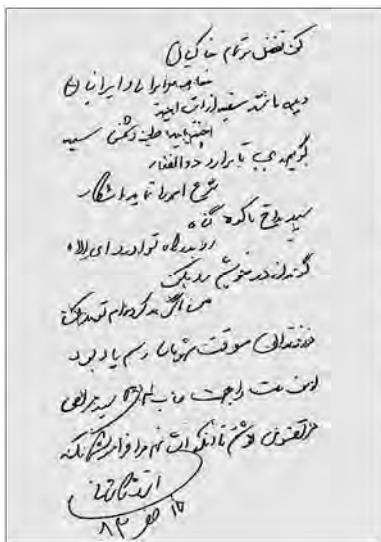
بسم الله تعالى

ان الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تنزل عليهم الملائكة الا
تخافوا ولا تحزنوا و ابشروا بالجنة التي كنتم توعدون.
در زندان موقت شهریان پندت درست
واعظ شهیر و گوینده [...] جناب آقای بکایی نمودم.
برای اینکه بنده را فراموش نفرمایند آیه‌ی کریمه
برای یادبود ذکر شد.

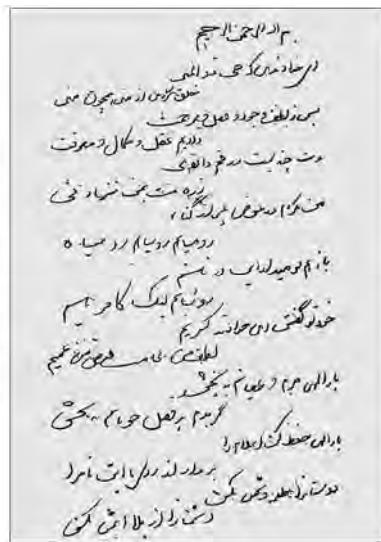
حسین اشرف کاشانی

(دستخط آقای حسین اشرف کاشانی)

(دستخط آقای حسین اشرف کاشانی)

بسم الله الرحمن الرحيم

خلق کردی از منی همچون منی
دادیم عقل و کمال و معرفت
ذره منت به من ننهادهای
رو سیاهم رو سیاهم رو سیاه
رو سیاهم لیک کافر نیستم
لطف من عامت فیض من عیم
گر بدم بر فضل خوبان ببخش
بر مدار از روی ما این نام را
دشمنان را از بلا ایمن مکن
خاصه بر ایرانی و ایرانیان
چند باید طعنه دشمن شنید
شرع احمد را نماید آشکار
رو به درگاه تو آورد ای الله
من اگر بد کردهام تو بد مکن

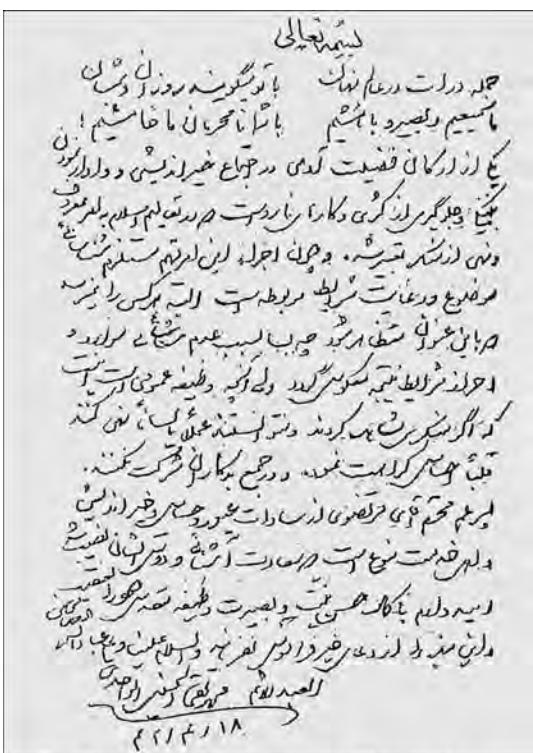
ای خداوندی که حی ذوالمنی
بس ز لطف وجود و فضل و مرحمت
مدت چندی است رزق دادهای
من نکردم در عوض غیر از گناه
باز هم نومید از این در نیستم
خود تو گفتی ای خداوند کریم
بار الهی، جرم و عصیانم ببخش
بار الهی حفظ کن اسلام را
دوستان را طعمه دشمن مکن
گُن تفضل بر تمام خاکیان
دیده ما شد سفید از این امید
گوییم به مهدی تا برآرد ذوالقار
سید مذاح با کوه گناه
گوید از در خویشم رد مکن

در زندان موقع شهریانی به رسم یادبود این بیت را جهت جناب آقای سید مرتضی
مرتضوی نوشتیم تا آنکه ایشان هم مرا فراموش نکند.

بسمه تعالى

جمله‌ی ذرات در عالم نهان
با تو می‌گویند روزان و شبان
ما سمعیم و بصیر و باهشیم
با شما نامحرمان ما خامشیم

یکی از ارکان فضیلت آدمی در اجتماع خیراندیشی و وادار نمودن به نیکی و جلوگیری از کژی و کارهای نارواست که در تعالیم اسلام به امر به معروف و نهی از منکر تعبیر شده و چون اجرای این امر مهم مستلزم شناسایی موضوع و رعایت شرایط مربوطه است البته هر کس را نمی‌رسد که به این عنوان متناظر شود چه بسا به سبب عدم شناسایی موارد و احراز شرایط نتیجه‌ی معکوس گردد، ولی آنچه وظیفه عمومی است این است که اگر منکری مشاهده کردند و نتوانستند عملای اسانا نهی کنند قلب احساس کراحت نموده و در جمی بذکاران شرکت نکنند. پسر عم محترم آقای مرتضوی

(دستخط آقای سید محمد تقی حسینی واحدی)

از سادات غیور و حساس و خیر اندیش و اهل خدمت به نوع است که سعادت آشنایی و دوستی ایشان نصیب شد. امید دارم با کمال حسن نیت و بصیرت وظیفه مقدس خود را تعقیب و این بنده را از دعای خیر فراموش نفرمایند.

والسلام علينا و على عباد الله الصالحين

العبد الآثم، محمد تقی الحسینی الواحدی

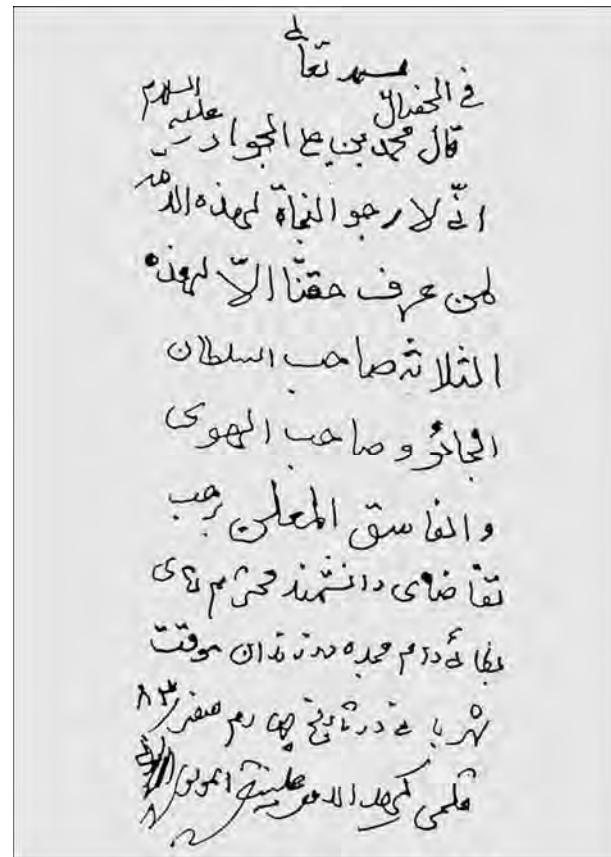
لَكُمْ الظُّلْمُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُصْلِحَاتِ
 اذَا اظلم عليكم الفتن كقطع الليل المظلم
 فعليكم بالقرآن... حسب الامر صديق
 حضرت موسى عليه تبريزی بهتمان کهنه
 نبرس تبعدهم لآن ما در دو رسالت
 در مرارع تهدیت ملام نجیه این را
 نظر بگشیم و از احمد حسن سید محمد تقی واحدی
 فی دد صف غشفج

(دستخط آقای سید محمد تقی واحدی)

بسمه تعالى

اذا اظلم عليكم الفتن كقطع الليل المظلم فعليكم بالقرآن...

حسب الامر صديق حقيقی حضرت آقای بکایی تبریزی با تیمن به حدیث شریف نبوی به
تقديم اين يادبود مبادرت. باشد که در موقع تلاوت کلام مجید اين داعی منظور نظر باشم.
و انا الاحرق الحاج سيد محمد تقی واحدی
فی دد صف غشفج

(دستخط آقای سید علینقی موسوی طهرانی)

بسمه تعالى

فی الخصال، قال محمد بن علی الجواد عليه السلام اتی لارجوا النجاه لهذه الامه لمن عرف حقنا الا لهذه
الثلاثه: صاحب السلطان الجائر و صاحب الهوى و الفاسق المعلم
بر حسب تقاضای دانشمند محترم آقای بکایی دام مجده در زندان وقت شهربانی در تاریخ
چهارم صفر ۸۳ قلمی گردید.

الاحقر علینقی الموسوی الطهرانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَنْ هُوَ كَمَنْ يَكْرَهُ حَمْدُهُ عَلَيْهِ وَحْدَهُ لَمْ يَرَتْ
وَمَنْ هُوَ إِلَّا مَأْمَنْ يَحْفَظُهُ لَمْ يَرَتْ
مَنْ هُوَ إِلَّا مَأْمَنْ يَحْفَظُهُ لَمْ يَرَتْ

(دستخط آقای علی اصغر اعتمادزاده)

بسم الله الرحمن الرحيم.

فیہ تبیان کل شی

تنها کتابی که جامع علوم و حقایق است و بیان تمام حقایق علمی و دینی شده است، همانا
قرآن است.

رصلوی را و عده داد الط فرج
لهم محری تو لمزدا ن سبو
میز کش ب و سعور را حفظ
پیش دم که را ز او ز را حفظ
د نهان سخوان الکه را فتح نه
رسصلوی فسطحی
۳ صفر ۲۰۰

مصطفی را و عده داد الطاف حق
که بمیری تو نمیرد این سبق
من کتاب و معجزت را حافظم
بیش و کم کن را از او من راضم

در زندان به عنوان یادگاری نوشته شد.

٤٨٣

(دستخط آقای سید مصطفی طباطبائی، قه-

قال امیر المؤمنین علیه السلام : کن فی الفتنہ کابن البویں لاظہر
 فی رکب ولا ضرع فی حلب در فتنه و اندیاب (که نیز طلب نیز می خواهد) می خواهد
 بیت حق بیش بیکاری (چون پیغمبر اسلام می شد) (محکم) تاکه اگر روزه
 و زیست بر زاردم به روشنی همچو قسم از زید و زریسانه دنیه، لوم بر خلافت
 نهضت هاشمیان و زیدیان و مال نباشد و می خواهد خفه است که حق در هست زمانه این
 چیز سی سالیان عذر طلب آنچه نیز زندان می خواست بود در زمانه ۱۹/۰۴/۱۹
 چشم ۲۲/۰۴/۱۹ به عده زندانیان می خواست از عیله تدریج می خواست و متعارض است
 در این ایام از زارهای اولیه دستگیری شد و از دین اولیه ایشان از می
 دهم خرداد تکلیف کردند اجر بر هر چگونه و لوره که بعده زدن از
 وی در آن دلایل مذهبی اولیه تراویح با ایوان ایشان نیز ماقوم است گردد
 عطیت نیز
 نیز ملکیت ایشان
 ۱۹/۰۴/۱۹

(دستخط آقای سید نورالدین علوی طالقانی)

قال امیر المؤمنین علیه السلام : کن فی الفتنہ کابن البویں لاظہر فی رکب و لا ضرع فی حلب در فتنه و
 انقلاب (که تاریک و ظلمانی است و معلوم نیست حق باشد) چون بچه شتر دو ساله باش که
 پشت (محکمی) ندارد که سوار شوند و نه شیری دارد که بدو شند یعنی هیچ قسم از وجود تو
 استقاد سوء نشود برخلاف نهضت‌های مقدس که از جان و مال نباید دریغ و مضایقه نمود در
 مدت زندانی این جانب سید نورالدین علوی طالقانی در زندان موقت شهربانی از تاریخ
 ۱۹/۰۴/۱۹ تا ۲۲/۰۴/۱۹ با عده‌ای از اهل علم و مبلغین از جمله آقای آقا سید مرتضی مرتضوی
 مصاحب داشتم. آنچه از اخلاق ایشان دستگیر شده حرارت دینی ایشان است که امام فرمود
 لکل کبد حراء اجر برای هر جگر با حرارتی اجر و مزدی است، امید آن حرارت مذهبی ایشان
 توام با اجر و ثواب دنیا و آخرت گردد.

نورالدین علوی طالقانی